

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2012/18/EU

2018/EØS/18/23

av 4. juli 2012

om kontroll med faren for storulykker med farlige stoffer og om endring og senere oppheving av rådsdirektiv 96/82/EF(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 192 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosessen⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Rådsdirektiv 96/82/EØF av 9. desember 1996 om kontroll med farene for større ulykker med farlige stoffer⁽³⁾ fastsetter regler for forebygging av storulykker som kan oppstå på grunn av visse aktiviteter i industrien, og begrensning av de følger ulykkene kan få for menneskers helse og miljøet.
- 2) Storulykker har ofte alvorlige konsekvenser, slik man har sett blant annet ved ulykkene i Seveso, Bhopal, Schweizerhalle, Enschede, Toulouse og Buncefield. Virkningene kan også strekke seg over landegrensene.

Dette understreker behovet for å sikre at det blir truffet nødvendige forebyggende tiltak for å sikre et høyt vernnivå i hele Unionen for innbyggere, samfunn og miljø. Det er derfor nødvendig å sikre at det nåværende høye vernnivået opprettholdes eller forbedres.

- 3) Direktiv 96/82/EF har i betydelig grad bidratt til å redusere risikoen for og følgene av slike ulykker, og dermed ført til et høyere vernnivå i hele Unionen. En gjennomgåelse av nevnte direktiv har bekreftet at hyppigheten av storulykker har holdt seg stabil. De gjeldende bestemmelser er i det store og hele fortsatt tjenlige, men visse endringer er nødvendige for å øke vernnivået ytterligere, særlig med tanke på å forebygge storulykker. Samtidig bør systemet som er etablert ved direktiv 96/82/EF, tilpasses til endringer i Unionens system for klassifisering av stoffer og stoffblandinger som nevnte direktiv viser til. Dessuten bør en del andre bestemmelser presiseres og ajourføres.

- 4) Direktiv 96/82/EF bør derfor erstattes for å sikre at det eksisterende vernnivået blir opprettholdt og forbedret ytterligere, ved at bestemmelsene gjøres mer effektive, og ved om mulig å redusere unødige administrative byrder gjennom effektivisering eller forenkling, under forutsetning av at dette ikke går ut over sikkerheten, miljøet og vernet av menneskers helse. Videre bør de nye bestemmelsene være klare, sammenhengende og enkle å forstå, for å gjøre dem lettere å gjennomføre og håndheve, samtidig som vernnivået for menneskers helse og for miljøet opprettholdes eller økes. Kommisjonen bør samarbeide med medlemsstatene om den praktiske gjennomføringen av dette direktiv. Dette samarbeidet bør blant annet ta opp spørsmålet om selvklassifisering av stoffer og stoffblandinger. Berørte parter, som representanter for industrien, arbeidstakerne og ikke-statlige organisasjoner som fremmer vern av menneskers helse eller miljøet, bør involveres i gjennomføringen av dette direktiv der dette er relevant.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 197 av 24.7.2012, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 193/2015 av 10. juli 2015 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 3 av 12.1.2017, s. 25.

⁽¹⁾ EUT C 248 av 25.8.2011, s. 138.

⁽²⁾ Europaparlamentets holdning av 14. juni 2012 og rådsbeslutning av 26. juni 2012.

⁽³⁾ EFT L 10 av 14.1.1997, s. 13.

- 5) Konvensjonen til De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa om virkninger over landegrensene av industriulykker, som ble godkjent på Unionens vegne ved rådsbeslutning 98/685/EF av 23. mars 1998 om inngåelsen av Konvensjonen om virkninger over landegrensene av industriulykker⁽¹⁾, fastsetter tiltak for forebygging av, beredskap for og bekjempelse av industriulykker som kan forårsake virkninger over landegrensene, samt internasjonalt samarbeid på dette området. Direktiv 96/82/EF gjennomfører konvensjonen i unionsretten.
- 6) Storulykker kan få følger over landegrensene, og de økologiske og økonomiske kostnadene ved ulykker bæres ikke bare av den berørte virksomhet, men også av de berørte medlemsstater. Det er derfor nødvendig å opprette og anvende sikkerhetstiltak og risikoreduerende tiltak for å hindre mulige ulykker, redusere risikoen for ulykker og minimere virkningene av ulykker dersom de oppstår, for dermed å sikre et høyt vernnivå i hele Unionen.
- 7) Bestemmelsene i dette direktiv bør ikke berøre unionsrettens bestemmelser om helse og sikkerhet på arbeidsplassen eller om arbeidsmiljø, særlig ikke rådsdirektiv 89/391/EØF av 12. juni 1989 om iverksetting av tiltak som forbedrer arbeidstakernes sikkerhet og helse på arbeidsplassen⁽²⁾.
- 8) Visse aktiviteter i industrien omfattes ikke av dette direktivs virkeområde, forutsatt at de er underlagt annet regelverk på unionsplan eller nasjonalt plan som fastsetter en tilsvarende grad av sikkerhet. Kommisjonen bør fortsette å undersøke om det finnes vesentlige mangler i de eksisterende rammereglene, særlig når det gjelder nye eller framvoksende risikoer ved andre aktiviteter eller fra bestemte farlige stoffer, og om nødvendig framlegge et forslag til regelverk som tar hensyn til slike mangler.
- 9) Vedlegg I til direktiv 96/82/EF angir de farlige stoffer som er omfattet av direktivets virkeområde, blant annet ved henvisning til visse bestemmelser i rådsdirektiv 67/548/EØF av 27. juni 1967 om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer⁽³⁾ samt europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/45/EF av 31. mai 1999 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffblandinger⁽⁴⁾. Direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF er blitt erstattet av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1272/2008 av 16. desember 2008 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger⁽⁵⁾, som gjennomfører i Unionen det globalt harmoniserte system for klassifisering og merking av kjemikalier som er vedtatt på internasjonalt plan innenfor rammen av FN. Forordningen innfører nye fareklasser og farekategorier som bare delvis samsvarer med de som er brukt i de opphevede direktivene. Visse stoffer eller stoffblandinger omfattes imidlertid ikke av dette systemet, ettersom det ikke finnes kriterier i det aktuelle rammeverket. Vedlegg I til direktiv 96/82/EF må derfor endres for å tilpasse det til forordningen, samtidig som det eksisterende vernnivået som er fastsatt i direktivet, opprettholdes eller økes ytterligere.
- 10) For å klassifisere oppgradert biogass bør det tas hensyn til utviklingen av standarder i Den europeiske standardiseringsorganisasjon (CEN).
- 11) Det kan oppstå uønskede virkninger av tilpasningen til forordning (EF) nr. 1272/2008 og senere endringer av forordningen som berører klassifiseringen av stoffer og stoffblandinger. På grunnlag av kriteriene fastsatt i dette direktiv bør Kommisjonen vurdere om det finnes farlige stoffer som, til tross for fareklassifiseringen, ikke medfører fare for storulykker, og i så fall framlegge et forslag til regelverk for å utelukke det aktuelle farlige stoffet fra dette direktivs virkeområde. Vurderingen bør påbegynnes raskt, særlig etter at et stoff eller en stoffblanding har fått endret klassifisering, for å unngå unødige byrder for driftsansvarlige og vedkommende myndigheter i medlemsstatene. At et stoff utelukkes fra dette direktivs virkeområde, skal ikke hindre noen medlemsstat i å opprettholde eller innføre strengere beskyttelsestiltak.
- 12) Driftsansvarlige bør ha en alminnelig plikt til å treffe alle nødvendige tiltak for å hindre storulykker og begrense og avhjelpe følgene av dem. Der farlige stoffer over en viss mengde er til stede i virksomheter, bør den driftsansvarlige gi vedkommende myndighet tilstrekkelige opplysninger til at virksomheten, de farlige stoffene som er til stede, og de potensielle farene kan identifiseres. Den driftsansvarlige bør også utarbeide, og sende til vedkommende myndighet dersom nasjonal lovgivning krever det, en plan for forebygging av storulykker (MAPP) som beskriver den driftsansvarliges generelle tilnærming og tiltak, herunder egnede sikkerhetsstyringssystemer, for å kontrollere faren for storulykker. Når driftsansvarlige identifiserer og vurderer faren for storulykker, bør det også tas hensyn til de farlige stoffene som kan dannes ved en alvorlig ulykke innenfor virksomheten.

⁽¹⁾ EFT L 326 av 3.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 183 av 29.6.1989, s. 1.

⁽³⁾ EFT 196 av 16.8.1967, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 200 av 30.7.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 353 av 31.12.2008, s. 1.

- 13) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/35/EF av 21. april 2004 om miljøansvar med hensyn til forebygging og utbedring av miljøskader⁽¹⁾ får normalt anvendelse ved miljøskader forårsaket av en storulykke.
- 14) Dersom flere virksomheter er plassert på en slik måte eller så nær hverandre at det kan øke sannsynligheten for storulykker eller forverre følgene av disse, bør virksomhetene, for å redusere faren for dominoeffekter, utveksle relevante opplysninger og samarbeide om opplysninger rettet mot offentligheten, herunder nabo- virksomheter som kan bli berørt.
- 15) For å påvise at alt det nødvendige er gjort for å hindre storulykker, og for å forberede beredskapsplaner og nødvendige tiltak, bør den driftsansvarlige ved en virksomhet der farlige stoffer forekommer i betydelige mengder, framlegge en sikkerhetsrapport for vedkommende myndighet. Sikkerhetsrapporten bør omfatte nærmere opplysninger om virksomheten, de aktuelle farlige stoffene, anlegget eller lagringsstedet, mulige storulykker som kan oppstå, og tilgjengelige styrings-systemer, slik at risikoen for storulykker forhindres og minskes, og slik at det kan tas nødvendige skritt for å begrense følgene av dem. Risikoen for storulykker kan øke med sannsynligheten for naturkatastrofer der virksomheten er lokalisert. Det bør tas hensyn til dette når det utarbeides scenarier for storulykker.
- 16) For å sikre tilstrekkelig høy beredskap i virksomheter der farlige stoffer forekommer i betydelige mengder, bør det etableres interne og eksterne beredskapsplaner og opprettes systemer som sikrer at slike planer i nødvendig grad utprøves og vurderes på nytt, og iverksettes i tilfelle av en storulykke eller ved sannsynlighet for en slik ulykke. Virksomhetens personale bør rådspørres om den interne beredskapsplanen, og den berørte offentlighet bør rådspørres om den eksterne beredskapsplanen. Bruk av underleverandører kan påvirke sikkerheten ved en virksomhet. Medlemsstatene bør kreve at driftsansvarlige tar hensyn til dette når det utarbeides en MAPP, en sikkerhetsrapport eller en intern beredskapsplan.
- 17) Ved valg av egnede framgangsmåter, herunder for overvåkning og kontroll, bør den driftsansvarlige ta hensyn til tilgjengelige opplysninger om beste praksis.
- 18) For bedre å beskytte boligområder, områder med stor offentlig ferdsel og miljøet, herunder områder som i kraft av sin natur har særlig stor interesse eller er særlig sårbare, må medlemsstatene i sin arealbrukspolitikk eller annen relevant politikk ta hensyn til behovet for å sikre egnet avstand mellom slike områder og virksomheter som framviser farer, og om nødvendig innføre tekniske tilleggstiltak for allerede eksisterende virksomheter, slik at risikoen for mennesker eller miljø blir holdt på et akseptabelt nivå. Når beslutninger tas, bør det tas hensyn til tilstrekkelige opplysninger om risikoene og faglige råd om disse risikoene. For å redusere administrative byrder, særlig for små og mellomstore foretak, bør framgangsmåter og tiltak integreres med de som følger av annet relevant unionsregelverk.
- 19) For å fremme tilgang til miljøinformasjon i samsvar med De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europas konvensjon om tilgang til miljøinformasjon, allmennhetens deltaking i beslutningsprosesser samt adgang til klage og domstolsprøving på miljøområdet (Århus-konvensjonen), som ble godkjent på Unionens vegne ved rådsbeslutning 2005/370/EF av 17. februar 2005 om inngåelse på Det europeiske fellesskaps vegne av konvensjonen om tilgang til miljøinformasjon, allmennhetens deltaking i beslutningsprosesser samt adgang til klage og domstolsprøving på miljøområdet⁽²⁾, bør omfanget av og kvaliteten på informasjon som gis til allmennheten forbedres. Særlig bør personer som sannsynligvis vil bli berørt av en storulykke, gis tilstrekkelig informasjon om hva de bør gjøre dersom en slik ulykke inntreffer. Medlemsstatene bør gjøre tilgjengelig informasjon om hvor man finner opplysninger om rettighetene til personer som berøres av storulykker. Opplysninger som formidles til offentligheten, bør formuleres klart og tydelig. I tillegg til at opplysninger bør formidles aktivt, uten at offentligheten trenger be om dem, og uten å utelukke andre former for formidling, bør opplysningene gjøres permanent tilgjengelige, og ajourføres, elektronisk. Samtidig bør det finnes egnede tiltak for å sikre fortroligheten, bl.a. for å ta hensyn til sikkerhetsmessige aspekter.
- 20) Måten informasjonen behandles på, bør være i samsvar med det felles miljøinformasjonssystemet (SEIS) som Kommisjonen framla gjennom kommisjonsmeldingen av 1. februar 2008 om utvikling av et felles miljøinformasjonssystem (SEIS). Den bør også være i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/2/EF av 14. mars 2007 om opprettelse av en infrastruktur for geografisk informasjon i Det europeiske fellesskap (INSPIRE)⁽³⁾ og dets gjennomføringsregler, som har som formål å dele miljøgeodata blant organisasjoner i offentlig sektor, og bedre offentlighetens tilgang til geodata i hele Unionen. Opplysningene skal være tilgjengelige i en offentlig tilgjengelig database på unionsplan, som også vil lette overvåking og rapportering om gjennomføringen.

(1) EUT L 143 av 30.4.2004, s. 56.

(2) EUT L 124 av 17.5.2005, s. 1.

(3) EUT L 108 av 25.4.2007, s. 1.

- 21) I samsvar med Århus-konvensjonen er faktisk deltaking fra offentligheten i beslutningstakingen nødvendig for at den berørte offentlighet skal kunne uttrykke, og beslutningstakeren ta hensyn til, synspunkter og bekymring som kan være relevante for disse beslutningene, og dermed øke ansvarligheten og åpenheten i beslutningsprosessen og bidra til allmenn bevissthet om miljøsaker og støtte til beslutningene som tas.
- 22) For å sikre at det treffes egnede tiltak ved en storulykke, bør den driftsansvarlige straks underrette vedkommende myndighet og gi tilstrekkelige opplysninger til at myndigheten kan vurdere følgene av ulykken for menneskers helse og for miljøet.
- 23) Lokale myndigheter har en interesse i å forebygge storulykker og begrense følgene av dem, og kan ha en viktig rolle å spille. Medlemsstatene bør ta hensyn til dette ved gjennomføringen av dette direktiv.
- 24) For å fremme informasjonsutveksling og forhindre tilsvarende ulykker i framtiden bør medlemsstatene oversende Kommisjonen opplysninger om storulykker på sitt territorium, slik at Kommisjonen kan analysere farene forbundet med dem og opprette en ordning for formidling av opplysninger om storulykker og de erfaringer som er gjort i forbindelse med dem. Denne informasjonsutvekslingen bør også omfatte «nestenulykker» som medlemsstatene anser for å ha særlig stor teknisk betydning ved forebygging av storulykker og begrenning av deres følger. Medlemsstatene og Kommisjonen bør arbeide for å sikre at opplysningene om informasjonssystemer som er etablert, er fullstendige, for å lette utvekslingen av opplysninger om storulykker.
- 25) Medlemsstatene bør utpeke vedkommende myndigheter som har ansvar for å sikre at de driftsansvarlige oppfyller sine forpliktelser. Vedkommende myndigheter og Kommisjonen skal samarbeide om aktiviteter til støtte for gjennomføringen, som utvikling av hensiktsmessige retningslinjer og utveksling av beste praksis. For å unngå unødige administrative byrder bør informasjonsforpliktelsen, der dette er hensiktsmessig, integreres med forpliktelsene som følger av annet relevant unionsregelverk.
- 26) Medlemsstatene bør sikre at vedkommende myndigheter treffer de nødvendige tiltak dersom dette direktiv ikke overholdes. For å sikre effektiv gjennomføring og håndheving bør det finnes et system for tilsyn, herunder et program for regelmessig rutinetilsyn samt for ikke-rutinemessig tilsyn. Der det er mulig bør tilsynene koordineres med de som følger av annet unionsregelverk, herunder europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/75/EU av 24. november 2010 om industriutslipp (integret forebygging og begrenning av forurensning)⁽¹⁾ der dette er hensiktsmessig. Medlemsstatene bør sikre at det finnes tilstrekkelig personale med de ferdigheter og kvalifikasjoner som trengs for å utføre tilsynene på en effektiv måte. Vedkommende myndigheter skal gi hensiktsmessig støtte ved bruk av verktøy og ordninger for utveksling av erfaringer og konsolidering av kunnskaper, også på unionsplan.
- 27) For å ta hensyn til den tekniske utvikling bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte delegeres til Kommisjonen med hensyn til endringer av vedlegg II til VI for å tilpasse dem til den tekniske utvikling. Det er særlig viktig at Kommisjonen gjennomfører egnede samråd i forbindelse med det forberedende arbeidet, herunder på ekspertnivå. Kommisjonen bør i forbindelse med forberedelsen og utarbeidingen av delegerede rettsakter sørge for at relevante dokumenter oversendes til Europaparlamentet og Rådet samtidig, til rett tid og på en hensiktsmessig måte.
- 28) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av dette direktiv bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av gjennomføringsmyndighet⁽²⁾.
- 29) Medlemsstatene bør fastsette regler for de sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av de nasjonale bestemmelser som vedtas i henhold til dette direktiv, og sørge for at de gjennomføres. Disse sanksjonene bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 30) Ettersom målet for dette direktiv, som er å sikre et høyt vernnivå for menneskers helse og miljøet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

⁽¹⁾ EUT L 334 av 17.12.2010, s. 17.

⁽²⁾ EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13.

31) I samsvar med den felles politiske erklæringen fra medlemsstatene og Kommissjonen av 28. september 2011 om forklarende dokumenter⁽¹⁾ har medlemsstatene forpliktet seg til at underretningen om innarbeidingstiltakene i berettigede tilfeller skal følges av ett eller flere dokumenter som forklarer sammenhengen mellom et direktivs bestanddeler og de tilsvarende deler av de nasjonale innarbeidingsdokumentene. Med hensyn til dette direktiv anser regelgiveren at oversendingen av slike dokumenter er berettiget.

32) Direktiv 96/82/EF bør derfor endres og senere oppheves —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Formål

Dette direktiv fastsetter regler for å forebygge storulykker der farlige stoffer inngår, og for å begrense de følger slike ulykker får for menneskers helse og miljøet, med sikte på å sikre et høyt vernnivå i hele Unionen på en enhetlig og effektiv måte.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på virksomheter som definert i artikkel 3 nr. 1.
2. Dette direktiv får ikke anvendelse på
 - a) militære virksomheter, anlegg eller lagre,
 - b) farer i tilknytning til ioniserende stråling fra stoffer
 - c) transport på vei, jernbane, innlands vannveier, sjøveier eller luftveien samt direkte tilknyttet midlertidig mellomagring av farlige stoffer, herunder lasting, lossing og transport til eller fra andre transportmidler i dokkanlegg, kaier eller rangerstasjoner, utenfor virksomheter omfattet av dette direktiv,
 - d) transport av farlige stoffer i rørledninger, herunder pumpestasjoner, utenfor virksomheter omfattet av dette direktiv,
 - e) utnyttning, nærmere bestemt leting etter samt utvinning og bearbeiding av mineraler i gruver og steinbrudd, herunder ved boring,

f) utnyttning og utvinning av mineraler offshore, herunder hydrokarboner,

g) lagring av gass under jorden offshore, herunder både separate lagringssteder og steder der det også finner sted utnyttning og utvinning av mineraler, herunder hydrokarboner,

h) fyllplasser, herunder lagring av avfall under jorden.

Uten hensyn til første ledd bokstav e) og h) skal dette direktivs virkeområde omfatte lagring av gass under jorden på land i naturlige lag, vannførende sjikt, salthuler og nedlagte gruver, samt kjemiske eller termiske behandlingsprosesser og lagring knyttet til slike operasjoner som omfatter farlige stoffer, samt disponeringsanlegg, herunder settlebassenger, som inneholder farlige stoffer.

Artikkel 3

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

1. «virksomhet» hele det område som står under kontroll av en driftsansvarlig, der farlige stoffer forekommer i ett eller flere anlegg, herunder felles eller tilknyttede infrastrukturer eller aktiviteter; slike virksomheter kan være enten på lavere nivå eller høyere nivå,
2. «virksomhet på lavere nivå» en virksomhet der farlige stoffer forekommer i mengder som er like store som eller større enn mengdene angitt i kolonne 2 i vedlegg I del 1 eller 2, men lavere enn mengdene angitt i kolonne 3 i vedlegg I del 1 eller 2, idet summeringsregelen fastsatt i note 4 til vedlegg I benyttes der det er relevant,
3. «virksomhet på høyere nivå» en virksomhet der farlige stoffer forekommer i mengder som er like store som eller større enn mengdene angitt i kolonne 3 i vedlegg I del 1 eller 2, idet summeringsregelen fastsatt i note 4 til vedlegg I benyttes der det er relevant,
4. «nabovirksomhet» en virksomhet som befinner seg så nær en annen virksomhet at det øker risikoen for eller forverrer følgene av en storulykke,
5. «ny virksomhet»
 - a) en virksomhet som settes i drift eller bygges 1. juni 2015 eller senere, eller

⁽¹⁾ EUT C 369 av 17.12.2011, s. 14.

- b) et driftssted som faller inn under dette direktivs virkeområde, eller en virksomhet på lavere nivå som blir en virksomhet på høyere nivå eller omvendt, 1. juni 2015 eller senere, som følge av endringer i dens anlegg eller aktiviteter som medfører endring av dens liste over farlige stoffer,
6. «eksisterende virksomhet» en virksomhet som 31. mai 2015 faller inn under virkeområdet for direktiv 96/82/EF og fra 1. juni 2015 faller inn under dette direktivs virkeområde, uten at klassifiseringen som virksomhet på lavere eller høyere nivå endres,
7. «annen virksomhet» et driftssted som faller inn under dette direktivs virkeområde, eller en virksomhet på lavere nivå som blir en virksomhet på høyere nivå eller omvendt, 1. juni 2015 eller senere, av andre grunner enn de som er nevnt i nr. 5,
8. «anlegg» en teknisk enhet innenfor en virksomhet, enten på eller under bakkenivå, der det framstilles, brukes, håndteres eller lagres farlige stoffer; det skal omfatte alle typer utstyr, bygninger, rørledninger, maskiner, verktøy, private sidespor, laste- og losseramper som brukes ved anlegget, piler, lagre eller lignende konstruksjoner, herunder flytende, som er nødvendige for driften av anlegget,
9. «driftsansvarlig» enhver fysisk eller juridisk person som driver eller kontrollerer en virksomhet eller et anlegg, eller som eventuelt i henhold til nasjonal lovgivning har fått overdratt den avgjørende beslutningsmyndighet eller økonomiske råderett med hensyn til den tekniske driften av virksomheten eller anlegget,
10. «farlig stoff» et stoff eller en stoffblanding som faller inn under del 1 eller er oppført i del 2 i vedlegg I, herunder i form av råstoff, produkt, biprodukt, restmengde eller mellomprodukt,
11. «stoffblanding» en blanding eller løsning som består av to eller flere stoffer,
12. «forekomst av farlige stoffer» faktisk eller forventet forekomst av farlige stoffer i virksomheten eller av farlige stoffer som det er rimelig å forvente vil kunne dannes dersom en prosess, herunder lagring, kommer ut av kontroll i noe anlegg innenfor virksomheten, i mengder som er like store som eller større enn mengdegrensene angitt i del 1 og 2 i vedlegg I,
13. «storulykke» en hendelse som et større utslipp, en brann eller eksplosjon som skyldes en ukontrollert utvikling i driften av en virksomhet omfattet av dette direktiv, som umiddelbart eller senere medfører en alvorlig fare for menneskers helse eller miljøet, innenfor eller utenfor virksomheten, og der det inngår ett eller flere farlige stoffer,
14. «fare» den iboende egenskap ved et farlig stoff eller en fysisk tilstand som kan forårsake skade på menneskers helse eller miljøet,
15. «risiko» sannsynligheten for at en bestemt virkning vil inntreffe innen et visst tidsrom eller under visse omstendigheter,
16. «lagring» forekomsten av en bestemt mengde farlige stoffer med henblikk på midlertidig lagring, sikker deponering eller lagerhold,
17. «offentligheten» én eller flere fysiske eller juridiske personer og, i samsvar med nasjonal lovgivning eller praksis, deres foreninger, organisasjoner eller grupper,
18. «den berørte offentlighet» den offentlighet som berøres eller kan antas å bli berørt av, eller ha interesse av, beslutninger om noen av de forhold som faller inn under artikkel 15 nr. 1; i forbindelse med denne definisjon skal ikke-statlige organisasjoner som arbeider for miljøvern og oppfyller eventuelle krav i henhold til nasjonal lovgivning, anses for å ha en interesse,
19. «tilsyn» alle tiltak, herunder besøk på stedet, kontroll av interne tiltak, systemer og rapporter samt oppfølgingsdokumenter, og eventuell nødvendig oppfølging, som utføres av eller på vegne av vedkommende myndighet for å kontrollere og fremme at virksomheter overholder kravene i dette direktiv.

Artikkel 4

Vurdering av faren for storulykker forbundet med et bestemt farlig stoff

1. Kommissjonen skal, der det er hensiktsmessig og i alle tilfeller på grunnlag av melding fra en medlemsstat i henhold til nr. 2, vurdere om det er umulig i praksis for et bestemt farlig stoff som omfattes av del 1 eller er oppført i del 2 i vedlegg I, å forårsake utslipp av materiale eller energi som kan forårsake en storulykke under både normale og unormale forhold som med rimelighet kan forutses. Ved vurderingen skal det tas hensyn til opplysningene omhandlet i nr. 3, og den skal være basert på ett eller flere av følgende kjennetegn:

- a) det farlige stoffets fysiske form under normale bearbeidings- eller håndteringsforhold, eller ved uforutsett tap av inneslutning,

- b) det farlige stoffets iboende egenskaper, særlig egenskaper som er knyttet til spredning i tilfelle en storulykke, slik som molekylmasse og mettet damptrykk,
- c) høyeste konsentrasjon av stoffene ved stoffblandinger.

Med henblikk på første ledd skal inneslutningen og det farlige stoffets alminnelige emballasje også tas i betraktning der det er hensiktsmessig, særlig når denne er omfattet av konkret unionsregelverk.

2. Dersom en medlemsstat anser at et farlig stoff ikke medfører noen fare for en storulykke i henhold til nr. 1, skal den underrette Kommisjonen samt gi begrunnelse til støtte for dette, herunder opplysningene nevnt i nr. 3.

3. Med henblikk på nr. 1 og 2 skal opplysningene som er nødvendige for å vurdere det berørte stoffets egenskaper med hensyn til helsefare, fysisk fare eller miljøfare, omfatte:

- a) en omfattende liste over egenskaper som er nødvendige for å vurdere det farlige stoffets potensial for å forårsake fysisk skade, helseskade eller miljøskade,
- b) fysiske og kjemiske egenskaper (for eksempel molekylmasse, mettet damptrykk, iboende giftighet, kokepunkt, reaktivitet, viskositet, løselighet og andre relevante egenskaper),
- c) egenskaper med hensyn til helsefare og fysisk fare (for eksempel reaktivitet, brennbarhet og giftighet samt øvrige faktorer, som hvordan kroppen angripes, forholdet mellom skader og dødsfall, langsiktige virkninger og andre egenskaper som måtte være relevante),
- d) egenskaper med hensyn til miljøfare (for eksempel økotoksitet, persistens, bioakkumulering, risiko for langtransportert miljøskade samt øvrige egenskaper som måtte være relevante),
- e) unionsklassifiseringen av stoffet eller stoffblandingen, der en slik finnes,
- f) opplysninger om stoffets spesifikke driftsforhold (for eksempel temperatur, trykk og øvrige forhold som måtte være relevante) der det farlige stoffet lagres, brukes og/eller kan være til stede ved forutsigbare unormale driftsforhold eller en ulykke, slik som brann.

4. Etter vurderingen omhandlet i nr. 1 skal Kommisjonen, der det er hensiktsmessig, framlegge et forslag til regelverk for Europaparlamentet og Rådet med henblikk på å utelukke det aktuelle farlige stoffet fra dette direktivs virkeområde.

Artikkel 5

Den driftsansvarliges alminnelige forpliktelser

1. Medlemsstatene skal sørge for at den driftsansvarlige er pålagt å treffe alle nødvendige tiltak for å forebygge storulykker og begrense deres følger for menneskers helse og miljøet.
2. Medlemsstatene skal sørge for at den driftsansvarlige til enhver tid, og særlig i forbindelse med kontroller og tilsyn nevnt i artikkel 20, er pålagt å kunne godtgjøre overfor vedkommende myndighet nevnt i artikkel 6 at den driftsansvarlige har truffet alle nødvendige tiltak i henhold til dette direktiv.

Artikkel 6

Vedkommende myndighet

1. Uten at den driftsansvarliges forpliktelser berøres, skal medlemsstatene opprette eller utpeke vedkommende myndighet eller vedkommende myndigheter som har ansvaret for å utføre oppgavene fastsatt i dette direktiv («vedkommende myndighet»), og om nødvendig organer som skal bistå vedkommende myndighet på det tekniske plan. Medlemsstater som oppretter eller utpeker mer enn én vedkommende myndighet, skal påse at framgangsmåtene for at disse kan utføre sine oppgaver, er fullt ut samordnet.
2. Vedkommende myndigheter og Kommisjonen skal samarbeide om aktiviteter til støtte for gjennomføringen av dette direktiv og involvere berørte parter der det er hensiktsmessig.
3. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter for dette direktivs formål godtar tilsvarende opplysninger som er framlagt av driftsansvarlige i henhold til annet relevant unionsregelverk, og som oppfyller kravene i dette direktiv. I slike tilfeller skal vedkommende myndigheter sørge for at kravene i dette direktiv blir overholdt.

Artikkel 7

Melding

1. Medlemsstatene skal pålegge den driftsansvarlige å oversende vedkommende myndighet en melding som inneholder følgende opplysninger:
 - a) den driftsansvarliges navn eller firma samt den berørte virksomhetens fulle adresse,
 - b) den driftsansvarliges forretningssted med full adresse,
 - c) navn og stilling til personen med ansvar for virksomheten dersom dette ikke er personen nevnt i bokstav a),

- d) tilstrekkelige opplysninger til å identifisere de farlige stoffene og kategoriene av stoffer som er eller sannsynligvis er til stede,
- e) det farlige stoffets eller de farlige stoffenes mengde og fysiske form,
- f) aktivitet eller planlagt aktivitet i anlegget eller på lagringsstedet,
- g) virksomhetens nærmeste omgivelser og forhold som kan forårsake en storulykke eller forverre følgene av en slik ulykke, herunder og der dette er tilgjengelig, opplysninger om nabovirksomheter, driftssteder som ligger utenfor dette direktivs virkeområde, og områder og utviklingstrekk som kan forårsake, øke risikoen for eller forverre følgene av en storulykke og dominoeffekter.

2. Meldinger eller ajourførte meldinger skal oversendes vedkommende myndighet innen følgende frister:

- a) for nye virksomheter, i rimelig tid før byggingen eller driften påbegynnes, eller før endringer som fører til endring av listen over deres farlige stoffer,
- b) i alle andre tilfeller, ett år fra datoen dette direktiv får anvendelse på den berørte virksomheten.

3. Nr. 1 og 2 får ikke anvendelse dersom den driftsansvarlige allerede har sendt melding til vedkommende myndighet i samsvar med kravene i nasjonal lovgivning før 1. juni 2015, og dersom opplysningene som er gitt, er i samsvar med nr. 1 og har forblitt uendret.

4. Den driftsansvarlige skal på forhånd underrette vedkommende myndighet om følgende:

- a) enhver betydelig økning eller reduksjon i mengden av det tilstedeværende farlige stoffet, eller en betydelig endring i dets art eller fysiske form i forhold til det den driftsansvarlige har oppgitt i meldingen i henhold til nr. 1, eller en betydelig endring i prosessene stoffet inngår i,
- b) endringer av en virksomhet eller et anlegg som kan ha betydelige konsekvenser når det gjelder faren for storulykker,
- c) driftsstans eller permanent nedlegging av virksomheten, eller
- d) endringer i opplysningene omhandlet i nr. 1 bokstav a), b) eller c).

Artikkel 8

Plan for forebygging av storulykker (MAPP)

1. Medlemsstatene skal pålegge den driftsansvarlige å utarbeide et skriftlig dokument som beskriver vedkommendes plan for forebygging av storulykker (MAPP), og å sikre at den gjennomføres korrekt. Planen skal være utformet for å sikre et høyt vernnivå for menneskers helse og miljøet. Den skal stå i forhold til faren for storulykker. Den skal omfatte den driftsansvarliges overordnede mål og handlingsprinsipper, ledelsens rolle og ansvar samt forpliktelsen til kontinuerlig å forbedre kontrollen med faren for storulykker og sikre et høyt vernnivå.

2. MAPP skal utarbeides, og der nasjonal lovgivning krever det, sendes til vedkommende myndighet innen følgende tidsfrister:

- a) for nye virksomheter, i rimelig tid før byggingen eller driften påbegynnes, eller før endringer som fører til endring av listen over deres farlige stoffer,
- b) i alle andre tilfeller, ett år fra datoen dette direktiv får anvendelse på den berørte virksomheten.

3. Nr. 1 og 2 får ikke anvendelse dersom den driftsansvarlige allerede har utarbeidet MAPP, og der nasjonal lovgivning krever det, oversendt den til vedkommende myndighet før 1. juni 2015, og dersom opplysningene som er gitt, er i samsvar med nr. 1 og har forblitt uendret.

4. Uten at artikkel 11 berøres, skal den driftsansvarlige regelmessig gjennomgå og om nødvendig ajourføre MAPP minst hvert femte år. Der nasjonal lovgivning krever det skal den ajourførte MAPP straks sendes vedkommende myndighet.

5. MAPP skal gjennomføres ved egnede midler og strukturer, og ved hjelp av et sikkerhetsstyringssystem i samsvar med vedlegg III, som står i forhold til faren for storulykker, organisasjonens kompleksitet eller virksomhetens aktiviteter. For virksomheter på lavere nivå kan forpliktelsen til å gjennomføre MAPP oppfylles ved andre egnede midler, strukturer og styringssystemer, som står i forhold til faren for storulykker, idet det tas hensyn til prinsippene fastsatt i vedlegg III.

Artikkel 9

Dominoeffekter

1. Medlemsstatene skal sørge for at vedkommende myndighet, på grunnlag av de opplysninger som er mottatt fra de driftsansvarlige i samsvar med artikkel 7 og 10, eller etter en anmodning fra vedkommende myndighet om ytterligere opplysninger, eller gjennom tilsyn i henhold til artikkel 20, kan identifisere alle virksomheter på lavere eller høyere nivå eller grupper av virksomheter der risikoen for eller følgene av en storulykke kan være økt på grunn av deres beliggenhet og nærhet samt deres beholdning av farlige stoffer.

2. Dersom vedkommende myndighet har ytterligere opplysninger i tillegg til dem den driftsansvarlige har gitt i henhold til artikkel 7 nr. 1 bokstav g), skal myndigheten gi den driftsansvarlige disse opplysningene dersom det er nødvendig for anvendelsen av denne artikkel.

3. Medlemsstatene skal sikre at de driftsansvarlige for virksomheter som er identifisert i henhold til nr. 1

- a) utveksler relevante opplysninger, slik at virksomhetene kan ta hensyn til arten og omfanget av den samlede fare for en storulykke i sine planer for forebygging av storulykker og i sine sikkerhetsstyringssystemer, sikkerhetsrapporter og interne beredskapsplaner,
- b) samarbeider om formidling av opplysninger til offentligheten og nabo driftssteder som faller utenfor dette direktivs virkeområde, samt om formidling av opplysninger til myndigheten som er ansvarlig for utarbeiding av eksterne beredskapsplaner.

Artikkel 10

Sikkerhetsrapport

1. Medlemsstatene skal kreve at den driftsansvarlige ved en virksomhet på høyere nivå utarbeider en sikkerhetsrapport med henblikk på å

- a) dokumentere at en plan for forebygging av storulykker og et sikkerhetsstyringssystem til å gjennomføre den er iverksatt i samsvar med punktene oppført i vedlegg III,
- b) dokumentere at faren for storulykker og mulige scenarioer for storulykker er identifisert, og at de nødvendige tiltak er truffet for å forhindre slike ulykker og begrense deres følger for menneskers helse og miljøet,
- c) dokumentere at det er tatt tilstrekkelig hensyn til sikkerhet og pålitelighet ved utforming, bygging, drift og vedlikehold av anlegg, lagringssteder, utstyr og infrastruktur tilknyttet drift som er forbundet med faren for storulykker innen virksomheten,
- d) dokumentere at det er utarbeidet interne beredskapsplaner, og framlegge opplysninger for å gjøre det mulig å utarbeide den eksterne beredskapsplanen,
- e) sørge for at vedkommende myndighet har mottatt tilstrekkelige opplysninger til å sikre at det kan tas beslutninger om plasseringen av nye virksomheter eller prosjekter i nærheten av eksisterende virksomheter.

2. Sikkerhetsrapporten skal minst inneholde dataene og opplysningene angitt i vedlegg II. Den skal navngi de relevante organisasjoner som har bidratt til utarbeidingen av rapporten.

3. Sikkerhetsrapporten skal oversendes vedkommende myndighet innen følgende frister:

- a) for nye virksomheter, i rimelig tid før byggingen eller driften påbegynnes, eller før endringer som fører til endring av listen over deres farlige stoffer,
- b) for eksisterende virksomheter på høyere nivå, 1. juni 2016,
- c) for andre virksomheter, to år fra datoen dette direktiv får anvendelse på den berørte virksomheten.

4. Nr. 1, 2 og 3 får ikke anvendelse dersom den driftsansvarlige allerede har sendt sikkerhetsrapporten til vedkommende myndighet i samsvar med kravene i nasjonal lovgivning før 1. juni 2015, og dersom opplysningene som er gitt der, er i samsvar med nr. 1 og 2 og har forblitt uendret. For å overholde nr. 1 og 2 skal den driftsansvarlige oversende eventuelle endrede deler av sikkerhetsrapporten i et format som er godkjent av vedkommende myndighet, i samsvar med fristene nevnt i nr. 3.

5. Uten at artikkel 11 berøres, skal den driftsansvarlige regelmessig gjennomgå og om nødvendig ajourføre sikkerhetsrapporten minst hvert femte år.

Den driftsansvarlige skal også gjennomgå og om nødvendig ajourføre sikkerhetsrapporten etter en storulykke på sitt anlegg, samt på et hvilket som helst annet tidspunkt på den driftsansvarliges initiativ eller på vedkommende myndighets anmodning, dersom det er berettiget på grunnlag av nye opplysninger eller ny teknisk kunnskap om sikkerhetsspørsmål, herunder kunnskap som stammer fra analyser av ulykker, eller i den grad det er mulig, «nestenulykker» og utvikling i kunnskapene om vurdering av farer.

Den ajourførte sikkerhetsrapporten eller ajourførte deler av den skal straks oversendes vedkommende myndighet.

6. Før den driftsansvarlige starter bygging eller drift, eller i tilfellene nevnt i denne artikkels nr. 3 bokstav b) og c) samt nr. 5, skal vedkommende myndighet, i rimelig tid etter å ha mottatt rapporten, framlegge konklusjonene fra gjennomgåelsen av sikkerhetsrapporten for den driftsansvarlige og om nødvendig forby igangsetting eller fortsatt drift av den berørte virksomheten i samsvar med artikkel 19.

*Artikkel 11***Endring av et anlegg, en virksomhet eller et lagringssted**

Dersom et anlegg, en virksomhet, et lagringssted, en prosess eller farlige stoffers egenskaper, fysiske form eller mengde endres på en måte som kan ha betydelig innvirkning på faren for storulykker, eller kan medføre at en virksomhet på lavere nivå blir en virksomhet på høyere nivå eller omvendt, skal medlemsstatene sørge for at den driftsansvarlige gjennomgår og om nødvendig ajourfører meldingen, MAPP, sikkerhetsstyringssystemet og sikkerhetsrapporten, og underretter vedkommende myndighet om detaljene i ajourføringen før endringen foretas.

*Artikkel 12***Beredskapsplaner**

1. Medlemsstatene skal for alle virksomheter på høyere nivå sikre at:

- a) den driftsansvarlige utarbeider en intern beredskapsplan for tiltak som skal treffes innenfor virksomheten,
- b) den driftsansvarlige framlegger for vedkommende myndighet nødvendige opplysninger, slik at myndigheten kan utarbeide eksterne beredskapsplaner,
- c) de myndigheter medlemsstaten har utpekt for dette formål, utarbeider en ekstern beredskapsplan for tiltak som skal treffes utenfor virksomheten, i løpet av to år etter å ha mottatt de nødvendige opplysninger fra den driftsansvarlige i henhold til bokstav b).

2. De driftsansvarlige skal innfri forpliktelsene beskrevet i nr. 1 bokstav a) og b) innen følgende frister:

- a) for nye virksomheter, i rimelig tid før driften påbegynnes, eller før endringene som medfører endring av listen over farlige stoffer,
- b) for eksisterende virksomheter på høyere nivå, innen 1. juni 2016, med mindre den interne beredskapsplanen som er utarbeidet i henhold til nasjonal lovgivning før denne dato, opplysningene i denne og opplysningene omhandlet i nr. 1 bokstav b) er i samsvar med denne artikkel og ikke er blitt endret,
- c) for andre virksomheter, to år fra datoen dette direktiv får anvendelse på den berørte virksomheten.

3. Beredskapsplanene skal utarbeides med følgende mål:

- a) å begrense og kontrollere hendelser for å minske virkningene av dem og begrense skadene på menneskers helse, på miljøet og på eiendom,
- b) å gjennomføre de nødvendige tiltak for å beskytte menneskers helse og miljøet mot virkningene av storulykker,
- c) å framlegge de nødvendige opplysninger for offentligheten og berørte instanser eller myndigheter i området,
- d) å rehabilitere og rense miljøet etter en storulykke.

Beredskapsplanen skal inneholde opplysningene angitt i vedlegg IV.

4. Medlemsstatene skal sikre at de interne beredskapsplanene fastsatt i dette direktiv utarbeides i samråd med personalet i virksomheten, herunder berørt personale fra relevante underleverandører med langtidsavtaler.

5. Medlemsstatene skal sikre at den berørte offentligheten tidlig får anledning til å framlegge kommentarer om eksterne beredskapsplaner når disse utarbeides eller endres betydelig.

6. Medlemsstatene skal sikre at interne og eksterne beredskapsplaner gjennomgås, utprøves og om nødvendig ajourføres av de driftsansvarlige og de utpekte myndigheter med egnede mellomrom som ikke må overstige tre år. Ved gjennomgåelsen skal det tas hensyn til endringer som er foretatt i de berørte virksomheter eller innenfor de berørte rednings-tjenester, ny teknisk kunnskap og kunnskap om tiltak som må treffes i tilfelle av storulykker.

Med hensyn til eksterne beredskapsplaner skal medlemstatene ta hensyn til behovet for tettere samarbeid når det gjelder sivil beredskap ved alvorlige hendelser.

7. Medlemsstatene skal sørge for at den driftsansvarlige og om nødvendig vedkommende myndighet utpekt for dette formål iverksetter beredskapsplanene umiddelbart dersom det oppstår en storulykke, eller dersom det oppstår en ukontrollert hendelse av en slik art at den med rimelighet kan forventes å føre til en storulykke.

8. Vedkommende myndighet kan på grunnlag av opplysninger i sikkerhetsrapporten ved en grunnlagt beslutning bestemme at kravet om å utarbeide en ekstern beredskapsplan i henhold til nr. 1 ikke får anvendelse.

*Artikkel 13***Arealplanlegging**

1. Medlemsstatene skal i sin arealplanleggingspolitikk eller annen relevant politikk sikre at det tas hensyn til målene for forebygging av storulykker og begrensning av følgene av slike ulykker for menneskers helse og for miljøet. De skal søke å nå disse målene gjennom kontroll av

- a) plasseringen av nye virksomheter,
 - b) endringer av virksomheter omfattet av artikkel 11,
 - c) nyutvikling som transportruter, steder med offentlig ferdsel og boligområder som utvikles rundt virksomheter, dersom beliggenheten eller utviklingen kan forårsake, øke risikoen for eller forverre følgene av en storulykke.
2. Medlemsstatene skal sikre at det i deres arealplanleggingspolitikk og/eller annen relevant politikk samt framgangsmåtene for gjennomføring av slik politikk tas hensyn til det langsiktige behovet for å
- a) opprettholde egnet avstand mellom virksomheter omfattet av dette direktiv og boligområder, bygninger og områder med offentlig ferdsel, friluftsområder, og i den grad det er mulig, viktige transportruter,
 - b) beskytte områder nær virksomhetene som ut fra et naturvernsynspunkt er særlig sårbare eller interessante, der det er aktuelt gjennom egnet sikkerhetsavstand eller andre egnede tiltak,
 - c) treffe tekniske tilleggstiltak for eksisterende virksomheter i samsvar med artikkel 5, for å unngå å øke risikoene for menneskers helse og miljøet.

3. Medlemsstatene skal sørge for at alle vedkommende myndigheter og planleggingsmyndigheter med ansvar for beslutninger på dette område utarbeider egnede samrådsordninger for å lette gjennomføringen av politikken fastlagt i samsvar med nr. 1. Samrådsordningene skal utformes slik at de sikrer at de driftsansvarlige gir tilstrekkelige opplysninger om risikoene forbundet med virksomheten, og at tekniske råd om disse risikoene er tilgjengelige når det tas beslutninger, ut fra det enkelte tilfelle eller på grunnlag av generelle kriterier.

Medlemsstatene skal sikre at de driftsansvarlige ved virksomheter på lavere nivå etter anmodning fra vedkommende myndighet gir tilstrekkelige opplysninger for arealplanleggingsformål om risikoene forbundet med virksomheten.

4. Kravene i nr. 1, 2 og 3 i denne artikkel får anvendelse uten å berøre bestemmelsene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/92/EU av 13. desember 2011 om vurdering av visse offentlige og private prosjekters miljøvirkninger⁽¹⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/42/EF av 27. juni 2001 om vurdering av miljøvirkningene av visse planer og programmer⁽²⁾ og annet relevant unionsregelverk. Medlemsstatene kan fastsette samordnede eller felles framgangsmåter for å oppfylle kravene i denne artikkel og det nevnte regelverk, blant annet for å unngå dobbeltarbeid ved vurderinger og samråd.

*Artikkel 14***Informasjon til offentligheten**

1. Medlemsstatene skal sikre at opplysningene omhandlet i vedlegg V gjøres permanent tilgjengelige for offentligheten, også elektronisk. Opplysningene skal ajourføres om nødvendig, herunder ved endringer som nevnt i artikkel 11.

2. For virksomheter på høyere nivå skal medlemsstatene også sikre at

- a) alle personer som med sannsynlighet kan bli berørt av en storulykke, regelmessig og i den mest egnede form mottar tydelige og forståelige opplysninger, uten å be om det, om sikkerhetstiltak og riktig handlemåte i tilfelle av en storulykke,
- b) sikkerhetsrapporten stilles til rådighet for offentligheten etter anmodning med forbehold for artikkel 22 nr. 3; når artikkel 22 nr. 3 får anvendelse skal en endret rapport gjøres tilgjengelig, eksempelvis i form av en ikke-teknisk oppsummering som i hvert fall skal inneholde generelle opplysninger om faren for storulykker og om mulige virkninger for menneskers helse og miljøet ved en storulykke,
- c) listen over farlige stoffer gjøres tilgjengelig for offentligheten etter anmodning i samsvar med artikkel 22 nr. 3,

Opplysningene som skal gis i henhold til første ledd bokstav a), skal minst inneholde opplysningene omhandlet i vedlegg V. Disse opplysningene skal også formidles til alle bygninger og områder med offentlig ferdsel, herunder skoler og sykehus, samt til alle nabovirksomheter når det gjelder virksomheter som omfattes av artikkel 9. Medlemsstatene skal sikre at opplysningene formidles minst en gang hvert femte år og gjennomgås periodevis og ajourføres om nødvendig, herunder når det gjelder endringer som omfattes av artikkel 11.

3. Medlemsstatene skal framlegge for andre medlemsstater som vil kunne bli berørt av en storulykke med grenseoverskridende virkninger med opprinnelse i en virksomhet på

⁽¹⁾ EUT L 26 av 28.1.2012, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 197 av 21.7.2001, s. 30.

høyere nivå, tilstrekkelige opplysninger til at de berørte medlemsstatene kan anvende alle relevante bestemmelser i artikkel 12, 13 og denne artikkel.

4. Dersom vedkommende medlemsstat har besluttet at en virksomhet med beliggenhet nær en annen medlemsstats territorium ikke medfører fare for storulykker utenfor virksomhetens område i henhold til artikkel 12 nr. 8, og derfor ikke er pålagt å utarbeide en ekstern beredskapsplan i henhold til artikkel 12 nr. 1, skal den underrette den andre medlemsstaten om sin beslutning og begrunne denne.

Artikkel 15

Offentlig høring og deltaking i beslutningstakingen

1. Medlemsstatene skal sikre at den berørte offentligheten tidlig gis mulighet til å uttrykke sitt syn på individuelle prosjekter knyttet til

- a) planlegging av nye virksomheter i henhold til artikkel 13,
- b) betydelige endringer av virksomheter i henhold til artikkel 11, dersom endringene er underlagt kravene fastsatt i artikkel 13,
- c) nye prosjekter rundt eksisterende virksomheter der plasseringen eller prosjektene kan øke risikoen for eller følgene av en storulykke i henhold til artikkel 13.

2. Med henblikk på de konkrete individuelle prosjektene det vises til i nr. 1, skal offentligheten tidlig i beslutningsprosessen, eller i det minste så tidlig som opplysningene med rimelighet kan gis, underrettes om følgende ved kunngjøringer eller andre egnede midler, herunder elektroniske medier der slike er tilgjengelige:

- a) formålet med det bestemte prosjektet,
- b) der det er relevant, det faktum at et prosjekt er omfattet av en miljøkonsekvensanalyse som er nasjonal eller på tvers av landegrensene, eller av samråd mellom medlemsstatene i samsvar med artikkel 14 nr. 3,
- c) nærmere opplysninger om vedkommende myndighet som har ansvar for å treffe beslutning, som relevante opplysninger kan innhentes fra, og som uttalelser eller spørsmål kan rettes til, og nærmere opplysninger om tidsplanen for oversending av uttalelser eller spørsmål,
- d) arten av mulige beslutninger eller utkastet til beslutning, dersom et slikt foreligger,
- e) angivelse av når og hvor eller på hvilken måte de relevante opplysningene vil bli gjort tilgjengelige,

f) nærmere opplysninger om ordninger for offentlighetens deltaking og samråd i henhold til nr. 7 i denne artikkel.

3. Med henblikk på de konkrete individuelle prosjektene det vises til i nr. 1, skal medlemsstatene sikre at følgende gjøres tilgjengelig for den berørte offentligheten innen passende frister:

- a) i samsvar med nasjonal lovgivning, de viktigste rapporter og uttalelser som er framlagt for vedkommende myndighet på det tidspunkt den berørte offentlighet ble underrettet i samsvar med nr. 2,
- b) i samsvar med bestemmelsene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/4/EF av 28. januar 2003 om offentlig tilgang til miljøinformasjon⁽¹⁾, andre opplysninger enn de nevnt i nr. 2 i denne artikkel som er relevante for den aktuelle beslutningen, og som blir tilgjengelige først etter at den berørte offentlighet er underrettet i henhold til nevnte nummer.

4. Medlemsstatene skal sikre at den berørte offentlighet får mulighet til å framlegge kommentarer og synspunkter for vedkommende myndighet før det tas beslutning om et konkret individuelt prosjekt som nevnt i nr. 1, og at det ved beslutningstakingen tas tilbørlig hensyn til resultatene av høringen i henhold til nr. 1.

5. Medlemsstatene skal sikre at når de aktuelle beslutningene blir tatt, skal vedkommende myndighet gjøre følgende tilgjengelig for offentligheten:

- a) innholdet i beslutningen og begrunnelsen for denne, herunder eventuelle ajourføringer,
- b) resultatene av høringene som ble gjennomført før beslutningen ble tatt, og en redegjørelse for hvordan det ble tatt hensyn til disse i beslutningen.

6. Når det utarbeides generelle planer eller programmer knyttet til de spørsmål det vises til i nr. 1 bokstav a) eller c), skal medlemsstatene sikre at offentligheten tidlig og på effektiv måte gis mulighet til å delta i utarbeiding og endring eller revisjon av dem, ved framgangsmåtene fastsatt i artikkel 2 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/35/EF av 26. mai 2003 om offentlighetens deltaking i utarbeidingen av visse planer og programmer på miljøområdet⁽²⁾.

Medlemsstatene skal identifisere den del av offentligheten som har rett til å delta i henhold til dette nummer, herunder relevante ikke-statlige organisasjoner som oppfyller alle relevante krav fastsatt i nasjonal lovgivning, for eksempel organisasjoner som arbeider for miljøvern.

⁽¹⁾ EUT L 41 av 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ EUT L 156 av 25.6.2003, s. 17.

Dette nummer får ikke anvendelse på planer og programmer som omfattes av en framgangsmåte for offentlighetens deltaking i henhold til direktiv 2001/42/EF.

7. Nærmere regler for formidling av opplysninger til offentligheten og for samråd med den berørte offentlighet fastsettes av medlemsstatene.

For de ulike fasene skal det fastsettes rimelige frister som gir tilstrekkelig tid til å underrette offentligheten og for den berørte offentlighet til å forberede seg og oppnå faktisk deltaking i beslutningsprosesser på miljøområdet i samsvar med bestemmelsene i denne artikkel.

Artikkel 16

Opplysninger som den driftsansvarlige skal framlegge, og tiltak som skal treffes etter en storulykke

Medlemsstatene skal sørge for at den driftsansvarlige, så snart som praktisk mulig etter en storulykke, på den mest hensiktsmessige måten er forpliktet til å

- a) underrette vedkommende myndighet,
- b) meddele vedkommende myndighet følgende opplysninger så snart de foreligger:
 - i) omstendighetene ved ulykken,
 - ii) involverte farlige stoffer,
 - iii) de data som foreligger for vurdering av ulykkens virkninger på menneskers helse, på miljø og eiendom,
 - iv) de nødtiltak som er truffet,
- c) underrette vedkommende myndighet om tiltak som planlegges for å
 - i) redusere virkningene av ulykken på mellomlang og lang sikt,
 - ii) unngå at en slik ulykke oppstår igjen,
- d) ajourføre opplysningene som er framlagt, dersom videre undersøkelser avdekker tilleggs-elementer som endrer disse opplysningene eller konklusjonene som er trukket på grunnlag av dem.

Artikkel 17

Tiltak som skal treffes av vedkommende myndighet etter en storulykke

Etter en storulykke skal medlemsstatene pålegge vedkommende myndighet å

- a) sikre at de nødtiltak og tiltak på mellomlang og lang sikt som er nødvendige, er truffet,

- b) samle inn de nødvendige opplysninger til en fullstendig analyse av de tekniske, organisatoriske og ledelsesmessige sider av ulykken ved hjelp av tilsyn, undersøkelser eller andre egnede virkemidler,
- c) treffe egnede tiltak for å sikre at den driftsansvarlige iverksetter alle nødvendige begrensende tiltak,
- d) anbefale framtidige forebyggende tiltak og
- e) underrette personene som med sannsynlighet kan bli berørt av ulykken som har oppstått, og om relevant, om tiltakene som er truffet for å begrense følgene av den.

Artikkel 18

Opplysninger som medlemsstatene skal framlegge etter en storulykke

1. Med henblikk på å forebygge og begrense virkningene av storulykker skal medlemsstatene underrette Kommisjonen om storulykker som har funnet sted på deres territorium, og som oppfyller kriteriene angitt i vedlegg VI. De skal framlegge følgende opplysninger:
 - a) medlemsstatens navn samt navn på og adresse til den myndighet som har ansvar for rapporten,
 - b) dato, klokkeslett og sted for ulykken, herunder den driftsansvarliges fulle navn og den berørte virksomhetens adresse,
 - c) en kortfattet beskrivelse av omstendighetene ved ulykken, herunder involverte farlige stoffer og de umiddelbare virkninger for menneskers helse og miljøet,
 - d) en kortfattet beskrivelse av de nødtiltak som er truffet, og de umiddelbare forebyggende tiltak som er nødvendige for å unngå en gjentakelse av ulykken,
 - e) resultatene av deres analyser og deres anbefalinger.

2. Opplysningene nevnt i nr. 1 i denne artikkel skal gis så snart det er praktisk mulig, og senest ett år etter at ulykken inntraff, ved bruk av databasen nevnt i artikkel 21 nr. 4. Dersom bare foreløpige opplysninger kan gis i henhold til nr. 1 bokstav e) innenfor fristen for innlegging i databasen, skal opplysningene ajourføres så snart resultatene av videre analyser og anbefalinger er tilgjengelige.

Medlemsstatene kan vente med å rapportere opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav e) i påvente av at rettergang skal bli avsluttet, dersom slik rapportering kan påvirke rettergangen.

3. Med henblikk på medlemsstatenes rapportering av opplysningene omhandlet i nr. 1 skal det utarbeides en rapporteringsblankett i form av gjennomføringsrettsakter. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 27 nr. 2.

4. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om navn på og adresse til ethvert organ som kan ha relevante opplysninger om storulykker, og som kan gi råd til vedkommende myndigheter i andre medlemsstater som skal gripe inn i tilfelle av en storulykke.

Artikkel 19

Driftsforbud

1. Medlemsstatene skal forby drift eller idriftsetting av enhver virksomhet, ethvert anlegg, lagringssted eller deler av disse dersom tiltakene som den driftsansvarlige har truffet for forebygging og begrensning av storulykker, er åpenbart utilstrekkelige. For dette formål skal medlemsstatene blant annet ta hensyn til alvorlig unnlattelse av å treffe de nødvendige tiltak fastsatt i tilsynsrapporten.

Medlemsstatene kan forby drift eller idriftsetting av enhver virksomhet, ethvert anlegg, lagringssted eller deler av disse dersom den driftsansvarlige innen den fastsatte frist ikke har framlagt meldingen, rapportene eller andre opplysninger som kreves i henhold til dette direktiv.

2. Medlemsstatene skal sikre at den driftsansvarlige kan klage et forbud fra vedkommende myndighet i henhold til nr. 1 inn for et relevant organ etablert i henhold til nasjonal lovgivning og nasjonale regler.

Artikkel 20

Tilsyn

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter organiserer et system for tilsyn.

2. Tilsynet skal være egnet for den aktuelle virksomheten. Det skal gjennomføres uavhengig av om sikkerhetsrapporten eller andre rapporter er mottatt. Det skal være tilstrekkelig omfattende til å muliggjøre en planlagt og systematisk undersøkelse av de systemer som er i bruk i virksomheten, enten de er av teknisk, organisatorisk eller ledelsesmessig art, særlig med henblikk på å sikre

- at den driftsansvarlige kan godtgjøre at han/hun har truffet egnede tiltak med hensyn til de ulike aktiviteter ved virksomheten, for å forebygge storulykker,
- at den driftsansvarlige kan godtgjøre at han/hun har truffet egnede tiltak for å begrense følgene av storulykker på og utenfor virksomhetens område,
- at dataene og opplysningene i sikkerhetsrapporten eller andre framlagte rapporter gir et nøyaktig bilde av forholdene ved virksomheten,

d) at det er gitt opplysninger til offentligheten i henhold til artikkel 14.

3. Medlemsstatene skal sikre at alle virksomheter er omfattet av en tilsynsplan på nasjonalt, regionalt eller lokalt plan og sikre at denne planen revideres regelmessig og eventuelt ajourføres.

Hver tilsynsplan skal omfatte følgende:

- en generell vurdering av relevante sikkerhetsspørsmål,
- det geografiske området som omfattes av tilsynsplanen,
- en liste over virksomhetene som omfattes av planen,
- en liste over grupper av virksomheter med mulige dominoeffekter i henhold til artikkel 9,
- en liste over virksomheter der særlige ytre risikoer eller farekilder kan øke risikoen for eller forverre følgene av en storulykke,
- framgangsmåter for rutinemessig tilsyn, herunder programmer for slikt tilsyn, i henhold til nr. 4,
- framgangsmåter for ikke-rutinemessig tilsyn i henhold til nr. 6,
- bestemmelser om samarbeidet mellom ulike tilsynsmyndigheter.

4. På grunnlag av tilsynsplaner som nevnt i nr. 3 skal vedkommende myndigheter regelmessig utarbeide programmer for rutinemessig tilsyn for alle virksomheter, herunder hyppighet for besøk på stedet for ulike typer virksomheter.

Tidsrommet mellom to påfølgende besøk på stedet skal ikke være lenger enn ett år for virksomheter på høyeste nivå og tre år for virksomheter på lavere nivå, så sant ikke vedkommende myndighet har utarbeidet et tilsynsprogram som bygger på en systematisk vurdering av faren for storulykker ved de berørte virksomhetene.

5. Den systematiske vurderingen av farene ved de berørte virksomhetene skal bygge på minst følgende kriterier:

- de berørte virksomhetenes mulige virkninger på menneskers helse og miljøet,

b) opplysninger om tidligere oppfyllelse av kravene i dette direktiv.

Der dette er hensiktsmessig, skal det også tas hensyn til relevante resultater av tilsyn foretatt i henhold til øvrig unionsregelverk.

6. Ikke-rutinemessige tilsyn skal foretas for å undersøke alvorlige klager, alvorlige ulykker og «nestenulykker», hendelser og tilfeller av manglende overholdelse så snart som mulig.

7. Innen fire måneder etter hvert tilsyn skal vedkommende myndighet underrette den driftsansvarlige om konklusjonene fra tilsynet og alle nødvendige tiltak som må treffes. Vedkommende myndighet skal sikre at den driftsansvarlige innen rimelig tid etter underretningen treffer alle nødvendige tiltak.

8. Dersom det ved tilsyn er avdekket et alvorlig tilfelle av manglende overholdelse av dette direktiv, skal det foretas et ytterligere tilsyn innen seks måneder.

9. Der det er mulig, skal tilsyn samordnes med tilsyn i henhold til øvrig unionsregelverk og kombineres der dette er hensiktsmessig.

10. Medlemsstatene skal oppmuntre vedkommende myndigheter til å stille til rådighet verktøy og ordninger for utveksling av erfaringer og konsolidering av kunnskap, og til å delta i slike ordninger på unionsplan der det er hensiktsmessig.

11. Medlemsstatene skal påse at de driftsansvarlige yter all nødvendig bistand til vedkommende myndigheter for å gjøre disse myndighetene i stand til å utføre tilsyn og til å samle alle opplysninger som er nødvendige for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til dette direktiv, særlig for å gjøre myndighetene i stand til fullt ut å vurdere risikoen for en storulykke og bestemme omfanget av en mulig økt sannsynlighet for og/eller alvorligere følger av storulykker, for å utarbeide en eksternt beredskapsplan og for å ta hensyn til stoffer som på grunn av sin fysiske tilstand, særskilte forhold eller plassering krever særlig oppmerksomhet.

Artikkel 21

Informasjonsutveksling og informasjonssystem

1. Medlemsstatene og Kommisjonen skal utveksle opplysninger om oppnådde erfaringer med hensyn til forebygging av storulykker og begrensning av deres følger. Disse opplysningene skal særlig omhandle virkemåten til bestemmelsene fastsatt i dette direktiv.

2. Medlemsstatene skal innen 30. september 2019 og deretter hvert fjerde år oversende Kommisjonen en rapport om gjennomføringen av dette direktiv.

3. For virksomheter som omfattes av dette direktiv, skal medlemsstatene minst gi Kommisjonen følgende opplysninger:

a) den driftsansvarliges navn eller firma samt den berørte virksomhetens fulle adresse,

b) virksomhetens aktivitet eller aktiviteter.

Kommisjonen skal opprette og oppdatere en database som inneholder opplysninger som er gitt av medlemsstatene. Tilgang til databasen skal være begrenset til personer som er godkjent av Kommisjonen eller av medlemsstatenes vedkommende myndigheter.

4. Kommisjonen skal opprette og stille til rådighet for medlemsstatene en database som særlig skal inneholde utførlige opplysninger om storulykker som har inntruffet på medlemsstatenes territorium, med henblikk på

a) rask spredning til alle vedkommende myndigheter av opplysningene framlagt av medlemsstatene i henhold til artikkel 18 nr. 1 og 2,

b) formidling til vedkommende myndigheter av analyser av årsakene til storulykker og de erfaringer som er gjort på grunnlag av dem,

c) underretning av vedkommende myndigheter om forebyggende tiltak som er truffet,

d) formidling av opplysninger om organisasjoner som kan gi råd eller relevante opplysninger om inntrufne storulykker samt om forebygging og begrensning av slike ulykker.

5. Kommisjonen skal innen 1. januar 2015 vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette formatene for medlemsstatenes overføring av opplysningene det vises til i nr. 2 og 3, samt de relevante databasene nevnt i nr. 3 og 4. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 27 nr. 2.

6. Databasene nevnt i nr. 4 skal minst omfatte:

a) opplysningene framlagt av medlemsstatene i samsvar med artikkel 18 nr. 1 og 2,

b) en analyse av årsakene til ulykkene,

c) de erfaringer som er gjort på grunnlag av ulykkene,

d) nødvendige forebyggende tiltak for å forhindre nye ulykker.

7. Kommisjonen skal gjøre de ikke-fortrolige deler av dataene offentlig tilgjengelige.

Artikkel 22

Tilgang til opplysninger og fortrolighet

1. Medlemsstatene skal av hensyn til offentligheten påse at vedkommende myndighet er forpliktet til å gjøre alle opplysninger mottatt i henhold til dette direktiv tilgjengelige for enhver fysisk eller juridisk person som anmoder om det i henhold til direktiv 2003/4/EF.

2. Vedkommende myndighet kan nekte eller begrense offentliggjøring av alle opplysninger som kreves i henhold til dette direktiv, herunder i henhold til artikkel 14, dersom vilkårene fastsatt i artikkel 4 i direktiv 2003/4/EF er oppfylt.

3. Vedkommende myndighet kan nekte offentliggjøring av de fullstendige opplysningene myndigheten innehar i henhold til artikkel 14 nr. 2 bokstav b) og c), uten at nr. 2 i denne artikkel berøres, dersom den driftsansvarlige har anmodet om at visse deler av sikkerhetsrapporten eller listen over farlige stoffer ikke blir offentliggjort av de grunner som angis i artikkel 4 i direktiv 2003/4/EF.

Av samme grunn kan vedkommende myndighet også beslutte at visse deler av rapporten eller listen ikke skal offentliggjøres. I slike tilfeller, og etter godkjenning fra vedkommende myndighet, skal den driftsansvarlige levere myndigheten en endret rapport eller liste som ikke omfatter disse delene.

Artikkel 23

Klageadgang

Medlemsstatene skal påse at

- enhver søker som anmoder om opplysninger i henhold til artikkel 14 nr. 2 bokstav b) eller c) eller artikkel 22 nr. 1 i dette direktiv, skal kunne be om en vurdering i henhold til artikkel 6 i direktiv 2003/4/EF av en vedkommende myndighets handlinger eller unnløtelser i forbindelse med en slik anmodning,
- medlemmer av den berørte offentligheten, innenfor rammen av deres respektive nasjonale rettsorden, har adgang til den klagebehandling som er fastsatt i artikkel 11 i direktiv 2011/92/EU for de tilfeller som omfattes av artikkel 15 nr. 1 i dette direktiv.

Artikkel 24

Veiledninger

Kommisjonen kan utarbeide veiledninger for sikkerhetsavstand og dominoeffekter.

Artikkel 25

Endring av vedlegg

Kommisjonen skal ha myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 26 for å tilpasse vedlegg II til VI til den

tekniske utvikling. Slike tilpasninger skal ikke innebære vesentlige endringer i medlemsstatenes og de driftsansvarliges plikter slik de er fastsatt i dette direktiv.

Artikkel 26

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter tillegges Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkel.

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta de delegerte rettsakter som er omhandlet i artikkel 25 i et tidsrom på fem år fra 13. august 2012. Kommisjonen skal utarbeide en rapport med hensyn til delegering av myndighet senest ni måneder før utløpet av femårsperioden. Delegeringen av myndighet skal stilltiende forlenges for perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet senest fire måneder før utløpet av hvert tidsrom har motsatt seg slik forlengelse.

3. Delegeringen av myndighet nevnt i artikkel 25 kan til enhver tid tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at delegeringen av myndighet angitt i beslutningen, opphører å gjelde. Den skal tre i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på slik senere dato som måtte være angitt i beslutningen. Den skal ikke berøre gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er i kraft.

4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den samtidig underrette Europaparlamentet og Rådet om dette.

5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 25 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot rettsakten innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen begge har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. Fristen skal forlenges med to måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.

Artikkel 27

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved direktiv 96/82/EF. Nevnte komité er en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*Artikkel 28***Sanksjoner**

Medlemsstatene skal fastsette hvilke sanksjoner som skal anvendes ved brudd på nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal innen 1. juni 2015 meddele Kommisjonen disse bestemmelsene og straks underrette den om eventuelle senere endringer som berører dem.

*Artikkel 29***Rapportering og revisjon**

1. Kommisjonen skal innen 30. september 2020 og deretter hvert fjerde år, på grunnlag av opplysninger gitt av medlemsstatene i samsvar med artikkel 18 og artikkel 21 nr. 2 og av opplysninger lagret i databaser som omhandlet i artikkel 21 nr. 3 og 4, og under hensyn til gjennomføringen av artikkel 4, oversende Europaparlamentet og Rådet en rapport om gjennomføringen av direktivet og dets tilfredsstillende virkemåte, herunder opplysninger om storulykker som har inntruffet i Unionen og deres mulige konsekvenser for gjennomføringen av dette direktiv. I den første av disse rapportene skal Kommisjonen ta med en vurdering av behovet for å endre dette direktivs virkeområde. Enhver rapport kan om nødvendig følges av et forslag til regelverk.

2. Innenfor rammen av relevant unionsregelverk kan Kommisjonen vurdere om det er nødvendig å behandle spørsmålet om driftsansvarliges økonomiske ansvar ved storulykker, herunder spørsmål knyttet til forsikring.

*Artikkel 30***Endring av direktiv 96/82/EF**

I direktiv 96/82/EF skal «d) tunge fyringsoljer» tilføyes under overskriften «Petroleumsprodukter» i vedlegg I del 1.

*Artikkel 31***Innarbeiding i nasjonal lovgivning**

1. Medlemsstatene skal innen 31. mai 2015 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal anvende disse bestemmelsene fra 1. juni 2015.

Uten hensyn til første ledd skal medlemsstatene innen 14. februar 2014 sette i kraft de lover og forskrifter som er

nødvendige for å etterkomme artikkel 30 i dette direktiv. De skal anvende disse bestemmelsene fra 15. februar 2014.

De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelsene som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

*Artikkel 32***Oppheving**

1. Direktiv 96/82/EF oppheves med virkning fra 1. juni 2015.

2. Henvisninger til det opphevede direktivet skal forstås som henvisninger til dette direktiv og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg VII.

*Artikkel 33***Ikrafttredelse**

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

*Artikkel 34***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 4. juli 2012.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

A. D. MAVROYIANNIS

Formann

LISTE OVER VEDLEGG

- Vedlegg I — Farlige stoffer
- Vedlegg II — Minstekrav til data og opplysninger som skal tas i betraktning i sikkerhetsrapporten omhandlet i artikkel 10
- Vedlegg III — Opplysningene omhandlet i artikkel 8 nr. 5 og artikkel 10 om virksomhetens styringssystem og organisering med henblikk på forebygging av storulykker
- Vedlegg IV — Data og opplysninger som skal tas med i beredskapsplanene omhandlet i artikkel 12
- Vedlegg V — Opplysninger som skal meddeles offentligheten i henhold til artikkel 14 nr. 1 og nr. 2 bokstav a)
- Vedlegg VI — Kriterier for melding til Kommissjonen om en storulykke, som fastsatt i artikkel 18 nr. 1
- Vedlegg VII — Sammenligningstabell
-

VEDLEGG I

FARLIGE STOFFER

Farlige stoffer omfattet av farekategoriene oppført i kolonne 1 i del 1 i dette vedlegg er underlagt mengdegrensene fastsatt i kolonne 2 og 3 i del 1.

Dersom et farlig stoff er omfattet av del 1 i dette vedlegg og også er oppført i del 2, gjelder mengdegrensene fastsatt i kolonne 2 og 3 i del 2.

DEL 1

Kategorier av farlige stoffer

Denne del omfatter alle farlige stoffer som faller inn under farekategoriene oppført i kolonne 1:

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3
Farekategorier i samsvar med forordning (EF) nr. 1272/2008	Mengdegrense (i tonn) av farlige stoffer i henhold til artikkel 3 nr. 10 for at virksomheten skal falle inn under:	
	Krav til virksomheter på lavere nivå	Krav til virksomheter på høyere nivå
Avsnitt H – HELSEFARER		
H1 AKUTT GIFTIG kategori 1, alle opptaksveier	5	20
H2 AKUTT GIFTIG — Kategori 2, alle opptaksveier — Kategori 3, eksponering ved innånding (se note 7)	50	200
H3 STOT GIFTVIRKNING PÅ BESTEMTE ORGANER – ENKELTEKSPONERING STOT SE kategori 1	50	200
Avsnitt P – FYSISKE FARER		
P1a EKSPLOSIVE VARER (se note 8) — Ustabile eksplosive varer eller — Eksplosive varer, gruppe 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 eller 1.6, eller — Stoffe eller stoffblandinger som har eksplosive egenskaper i henhold til framgangsmåte A.14 i forordning (EF) nr. 440/2008 (se note 9), og som ikke hører inn under fareklassene Organiske peroksid eller Selvreaktive stoffer og stoffblandinger	10	50
P1b EKSPLOSIVE VARER (se note 8) Eksplosive varer, gruppe 1.4 (se note 10)	50	200
P2 BRANNFARLIGE GASSER Brannfarlige gasser, kategori 1 eller 2	10	50
P3a BRANNFARLIGE AEROSOLER (se note 11.1) Brannfarlige aerosoler kategori 1 eller 2, omfatter brannfarlige gasser i kategori 1 eller 2 eller brannfarlige væsker i kategori 1	150 (netto)	500 (netto)
P3b BRANNFARLIGE AEROSOLER (se note 11.1) Brannfarlige aerosoler kategori 1 eller 2, omfatter verken brannfarlige gasser i kategori 1 eller 2 eller brannfarlige væsker i kategori 1 (se note 11.2)	5 000 (netto)	50 000 (netto)

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3
Farekategorier i samsvar med forordning (EF) nr. 1272/2008	Mengdegrense (i tonn) av farlige stoffer i henhold til artikkel 3 nr. 10 for at virksomheten skal falle inn under:	
	Krav til virksomheter på lavere nivå	Krav til virksomheter på høyere nivå
P4 OKSIDERENDE GASSER Oksiderende gasser, kategori 1	50	200
P5a BRANNFARLIGE VÆSKER — Brannfarlige væsker, kategori 1, eller — Brannfarlige væsker, kategori 2 eller 3, som oppbevares ved en temperatur over sitt kokepunkt, eller — Andre væsker med flammepunkt ≤ 60 °C som oppbevares ved en temperatur over sitt kokepunkt (se note 12)	10	50
P5b BRANNFARLIGE VÆSKER — Brannfarlige væsker, kategori 2 eller 3, der det ved særskilte prosessforhold som f.eks. høyt trykk og høy temperatur kan oppstå fare for storulykker, eller — Andre væsker med flammepunkt ≤ 60 °C, der det ved særskilte prosessforhold som f.eks. høyt trykk og høy temperatur kan oppstå fare for storulykker (se note 12)	50	200
P5c BRANNFARLIGE VÆSKER Brannfarlige væsker, kategori 2 eller 3, som ikke omfattes av P5a og P5b	5 000	50 000
P6a SELVREAKTIVE STOFFER OG STOFFBLANDINGER og ORGANISKE PEROKSIDER Selvreaktive stoffer og stoffblandinger, type A eller B, eller organiske peroksider, type A eller B	10	50
P6b SELVREAKTIVE STOFFER OG STOFFBLANDINGER og ORGANISKE PEROKSIDER Selvreaktive stoffer og stoffblandinger, type C, D, E eller F, eller organiske peroksider, type C, D, E eller F	50	200
P7 PYROFORE VÆSKER OG FASTE STOFFER Pyrofore væsker, kategori 1 Pyrofore faste stoffer, kategori 1	50	200
P8 OKSIDERENDE VÆSKER OG FASTE STOFFER Oksiderende væsker, kategori 1, 2 eller 3, eller Oksiderende faste stoffer, kategori 1, 2 eller 3	50	200
Avsnitt E – MILJØFARER		
E1 Farlig for vannmiljøet i kategori Akutt 1 eller Kronisk 1	100	200
E2 Farlig for vannmiljøet i kategori Kronisk 2	200	500
Avsnitt O – ANDRE FARER		
O1 Stoff eller stoffblandinger med faresetning EUH014	100	500
O2 Stoff og stoffblandinger som ved kontakt med vann utvikler brannfarlige gasser, kategori 1	100	500
O3 Stoff eller stoffblandinger med faresetning EUH029	50	200

DEL 2

Spesifiserte farlige stoffer

Kolonne 1	CAS-nummer ⁽¹⁾	Kolonne 2	Kolonne 3
Farlige stoffer		Mengdegrense (i tonn) for anvendelsen av	
		Krav til virksomheter på lavere nivå	Krav til virksomheter på høyere nivå
1. Ammoniumnitrat (se note 13)	—	5 000	10 000
2. Ammoniumnitrat (se note 14)	—	1 250	5 000
3. Ammoniumnitrat (se note 15)	—	350	2 500
4. Ammoniumnitrat (se note 16)	—	10	50
5. Kaliumnitrat (se note 17)	—	5 000	10 000
6. Kaliumnitrat (se note 18)	—	1 250	5 000
7. Arsenpentoksid, arsen(V)-syre og/eller -salter	1303-28-2	1	2
8. Arsentioksid, arsen(III)-syrling og/eller -salter	1327-53-3		0,1
9. Brom	7726-95-6	20	100
10. Klor	7782-50-5	10	25
11. Nikkelforbindelser i pulverform som kan innåndes: nikkemonoksid, nikkeldioksid, nikkelsulfid, trinikkeldisulfid, dimikkeltrioksid	—		1
12. Etylenimin	151-56-4	10	20
13. Fluor	7782-41-4	10	20
14. Formaldehyd (konsentrasjon < 90 %)	50-00-0	5	50
15. Hydrogen	1333-74-0	5	50
16. Hydrogenklorid (flytende gass)	7647-01-0	25	250
17. Blyalkyler	—	5	50
18. Brannfarlige flytende gasser, kategori 1 eller 2 (herunder LPG) og naturgass (se note 19)	—	50	200
19. Acetylen	74-86-2	5	50
20. Etylenoksid	75-21-8	5	50
21. Propylenoksid	75-56-9	5	50
22. Metanol	67-56-1	500	5 000
23. 4,4'-metylenbis (2-kloranilin) og/eller dets salter i pulverform	101-14-4		0,01
24. Metylisocyanat	624-83-9		0,15
25. Oksygen	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-toluendiisocyanat	584-84-9	10	100
2,6-toluendiisocyanat	91-08-7		

Kolonne 1	CAS-nummer ⁽¹⁾	Kolonne 2	Kolonne 3
Farlige stoffer		Mengdegrense (i tonn) for anvendelsen av	
		Krav til virksomheter på lavere nivå	Krav til virksomheter på høyere nivå
27. Karbonyldiklorid (fosgen)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arsenetrihydrid (arsin)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfortrihydrid (fosfin)	7803-51-2	0,2	1
30. Svoveldiklorid	10545-99-0		1
31. Svoveltrioksid	7446-11-9	15	75
32. Polyklordibenzofuran og polyklordibenzodioksin (herunder TCDD), beregnet i TCDD-ekvivalenter (se note 20)	—		0,001
33. Følgende kreftframkallende stoffer eller stoffblandinger som inneholder følgende kreftframkallende stoffer i konsentrasjoner over 5 vektprosent: 4-aminobifenyl og/eller dets salter, benzotriklorid, benzidin og/eller dets salter, bis(klormetyl)eter, klormetylmetyleter, 1,2-dibrometan, dietylsulfat, dimetylsulfat, dimetylkarbamoylklorid, 1,2-dibrom-3-klorpropan, 1,2-dimetylhydrazin, dimetylnitrosamin, heksametylfosforsyretiamid, hydrazin, 2-naftylamin og/eller dets salter, 4-nitrobifenyl og 1,3-propansulton	—	0,5	2
34. Petroleumsprodukter og alternative brensler a) bensiner og naftaer, b) parafiner (herunder jetdrivstoff), c) gassoljer (herunder dieseloljer, lette fyringsoljer og gassoljeblandinger) d) tunge fyringsoljer e) alternative brensler som tjener samme formål og har tilsvarende egenskaper når det gjelder brennbarhet og miljøfare som produktene nevnt i bokstav a)–d)	—	2 500	25 000
35. Ammoniakk, vannfri	7664-41-7	50	200
36. Bortrifluorid	7637-07-2	5	20
37. Hydrogensulfid	7783-06-4	5	20
38. Piperidin	110-89-4	50	200
39. Bis(2-dimetylaminoetyl)(metyl)amin	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-etylheksyloksy)propylamin	5397-31-9	50	200
41. Blandinger(*) av natriumhypokloritt klassifisert som akutt giftig for vannmiljøet, kategori 1 [H400], som inneholder mindre enn 5 % aktivt klor, og som ikke er klassifisert under noen av de andre farekategoriene i vedlegg I del 1.		200	500

(*) Forutsatt at stoffblandingen, dersom natriumhypokloritt ikke er til stede, ikke ville bli klassifisert som akutt giftig for vannmiljøet, kategori 1 [H400].

Kolonne 1	CAS-nummer ⁽¹⁾	Kolonne 2	Kolonne 3
Farlige stoffer		Mengdegrense (i tonn) for anvendelsen av	
			Krav til virksomheter på lavere nivå
42. Propylamin (se note 21)	107-10-8	500	2 000
43. Tert-butyl-akrylat (se note 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-metyl-3-butennitril (se note 21)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahydro-3,5-dimetyl-1,3,5,-tiadiazin-2-tion (Dazomet) (se note 21)	533-74-4	100	200
46. Metylakrylat (se note 21)	96-33-3	500	2 000
47. 3-metylpyridin (se note 21)	108-99-6	500	2 000
48. 1-brom-3-klorpropan (se note 21)	109-70-6	500	2 000

⁽¹⁾ CAS-nummeret er angitt bare til orientering.

NOTER TIL VEDLEGG I

1. Stoffer og stoffblandinger er klassifisert i samsvar med forordning (EF) nr. 1272/2008.
2. Stoffblandinger skal behandles på samme måte som rene stoffer, forutsatt at de er innenfor konsentrasjonsgrensene fastsatt i henhold til deres egenskaper i henhold til forordning (EF) nr. 1272/2008 eller dens siste tilpasning til den tekniske utvikling, med mindre en prosentvis sammensetning eller andre beskrivelser er særskilt oppgitt.
3. Mengdegrensene oppført ovenfor skal forstås som mengdegrenser per virksomhet.

Mengdene som skal tas i betraktning ved anvendelsen av de relevante artikler, er de maksimumsmengder som forekommer eller kan forekomme på et hvilket som helst tidspunkt. Farlige stoffer som forekommer i en virksomhet bare i mengder tilsvarende eller mindre enn 2 % av den relevante mengdegrense, skal ikke tas i betraktning ved beregningen av samlet tilstedeværende mengde dersom de er plassert på en slik måte innenfor virksomheten at de ikke kan utløse en storulykke andre steder på virksomhetens område.

4. Følgende regler om tilsetning av farlige stoffer eller grupper av farlige stoffer får anvendelse der de har relevans:

Dersom det ved en virksomhet ikke finnes noe individuelt stoff i en mengde større enn eller lik de relevante mengdegrensene, gjelder følgende beregningsmåte for å avgjøre om virksomheten omfattes av de relevante kravene i dette direktiv:

Dette direktiv får anvendelse på virksomheter på høyere nivå dersom summen av

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{ er større enn eller lik } 1,$$

der q_x = den tilstedeværende mengden av farlig stoff x (eller fareklasse av farlige stoffer) som faller inn under del 1 eller 2 i dette vedlegg,

og Q_{UX} = den relevante mengdegrensen for farlig stoff eller fareklasse x fra kolonne 3 i del 1 eller fra kolonne 3 i del 2 i dette vedlegg.

Dette direktiv får anvendelse på virksomheter på lavere nivå dersom summen av

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{ er større enn eller lik } 1,$$

der q_x = den tilstedeværende mengden av farlig stoff x (eller fareklasse av farlige stoffer) som faller inn under del 1 eller 2 i dette vedlegg,

og Q_{LX} = den relevante mengdegrensningen for farlig stoff eller fareklasse x fra kolonne 2 i del 1 eller fra kolonne 2 i del 2 i dette vedlegg.

Denne regelen skal brukes for å vurdere helsefare, fysiske farer og miljøfarer. Den må derfor anvendes tre ganger:

- a) til summering av farlige stoffer nevnt i del 2 og klassifisert som akutt giftige, kategori 1, 2 eller 3 (ved innånding) eller STOT SE kategori 1, sammen med farlige stoffer som faller inn under avsnitt H, post H1–H3 i del 1,
- b) til summering av farlige stoffer nevnt i del 2 og klassifisert som eksplosive, brannfarlige gasser, brannfarlige aerosoler, oksiderende gasser, brannfarlige væsker, selvreaktive stoffer og stoffblandinger, organiske peroksider, pyrofore væsker og faste stoffer, oksiderende væsker og faste stoffer, sammen med farlige stoffer som faller inn under avsnitt P, post P1–P8 i del 1,
- c) til summering av farlige stoffer nevnt i del 2 og klassifisert som akutt farlige for vannmiljøet, kategori 1, kronisk kategori 1 eller kronisk kategori 2, sammen med farlige stoffer som faller inn under avsnitt E, post E1 og E2 i del 1.

De relevante bestemmelsene i dette direktiv får anvendelse dersom en av summene oppnådd ved bokstav a), b) eller c) er større enn eller lik 1.

5. Når det gjelder farlige stoffer som ikke omfattes av forordning (EF) nr. 1272/2008, herunder avfall, men som likevel forekommer eller kan forekomme i en virksomhet, og som ved de forhold som hersker ved virksomheten, har eller kan ha tilsvarende egenskaper med hensyn til faren for å forårsake storulykker, skal de foreløpig klassifiseres i den mest analoge kategorien eller under det mest analoge angitte farlige stoffet som omfattes av dette direktiv.
6. For farlige stoffer med egenskaper som innebærer klassifisering i mer enn én kategori, får de laveste mengdegrensene anvendelse for dette direktivs formål. Ved anvendelsen av regelen i note 4 skal imidlertid den laveste mengdegrensningen for hver gruppe av kategorier i note 4a), 4b) og 4c) for den aktuelle klassifiseringen benyttes.
7. Farlige stoffer som inngår i fareklassen Akutt giftig, kategori 3, gjennom munnen (H 301), skal falle inn under posten H2 AKUTT GIFTIG i de tilfeller der de ikke kan klassifiseres verken ut fra akutt giftighet ved innånding eller akutt giftighet ved hudkontakt, eksempelvis fordi det mangler entydige data om giftighet ved innånding eller hudkontakt.
8. Fareklassen eksplosive varer omfatter eksplosive produkter (se avsnitt 2.1 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1272/2008). Dersom mengden av det eksplosive stoffet eller den eksplosive stoffblandingen som inngår i produktet, er kjent, skal det tas hensyn til denne mengden for dette direktivs formål. Dersom mengden av det eksplosive stoffet eller den eksplosive stoffblandingen som inngår i produktet ikke er kjent, skal hele produktet anses som eksplosiv vare for dette direktivs formål.
9. Det er bare nødvendig å teste stoffers og stoffblandingers eksplosive egenskaper dersom framgangsmåten ved kartlegging i henhold til tillegg 6, del 3 i FNs anbefalinger for transport av farlig gods: forsøkshåndbøker og kriterier (FNs forsøkshåndbøker og kriterier)⁽¹⁾ viser at stoffet eller stoffblandingen kan ha eksplosive egenskaper.
10. Dersom eksplosive varer i gruppe 1.4 pakkes ut eller ompakkes, skal de klassifiseres i post P1a dersom det ikke kan vises at faren fortsatt tilsvarer gruppe 1.4 i henhold til forordning (EF) nr. 1272/2008.
- 11.1. Brannfarlige aerosoler klassifiseres i samsvar med rådsdirektiv 75/324/EØF av 20. mai 1975 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om aerosolbeholdere⁽²⁾ (direktivet om aerosolbeholdere). «Ekstremt brannfarlige» og «brannfarlige» aerosoler i henhold til direktiv 75/324/EØF tilsvarer brannfarlige aerosoler i kategori 1 og 2 i forordning (EF) nr. 1272/2008.
- 11.2. For at denne posten skal kunne benyttes, må det dokumenteres at aerosolbeholderen ikke inneholder brannfarlige gasser i kategori 1 eller 2 eller brannfarlige væsker i kategori 1.

⁽¹⁾ Nærmere opplysninger om når testing ikke er nødvendig, finnes i beskrivelsen av framgangsmåte A.14, se kommisjonsforordning (EF) nr. 440/2008 av 30. mai 2008 om fastsettelse av forsøksmetoder i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) (EUT L 142 av 31.5.2008, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 147 av 9.6.1975, s. 40.

12. I henhold til nr. 2.6.4.5 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1272/2008 behøver væsker med et flammepunkt over 35 °C ikke å klassifiseres i kategori 3 dersom det er oppnådd negative resultater i L.2-forsøket med vedvarende forbrenning, beskrevet i del III, avsnitt 32 i FNs forsøks håndbøker og kriterier. Dette gjelder imidlertid ikke ved endrede forhold slik som høy temperatur eller høyt trykk, og slike væsker inngår derfor i denne posten.
13. Ammoniumnitrat (5 000 / 10 000): gjødsel som er i stand til selvoppholdende nedbryting.
- Dette gjelder blandet/sammensatt gjødsel basert på ammoniumnitrat (blandet/sammensatt gjødsel inneholder ammoniumnitrat med fosfat og/eller kalium) som er i stand til selvoppholdende nedbryting i henhold til FNs traue-test (FNs forsøks håndbøker og kriterier, del III punkt 38.2), og som har et nitrogeninnhold som følge av ammoniumnitrat på
- mellom 15,75⁽¹⁾ og 24,5⁽²⁾ vektprosent og et samlet innhold av brennbare/organiske stoffer som enten ikke overstiger 0,4 %, eller som oppfyller kravene i vedlegg III-2 til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2003/2003 av 13. oktober 2003 om gjødsel⁽³⁾,
 - 15,75 vektprosent eller mindre, uten begrensning av innholdet av brennbare stoffer.
14. Ammoniumnitrat (1 250/5 000): gjødselkvalitet
- Dette gjelder for enkel ammoniumnitratbasert gjødsel og ammoniumnitratbasert blandet/sammensatt gjødsel som oppfyller kravene i vedlegg III-2 til forordning (EF) nr. 2003/2003, og der nitrogeninnholdet som følge av ammoniumnitrat er
- høyere enn 24,5 vektprosent, bortsett fra blandinger av enkel ammoniumnitratbasert gjødsel med dolomitt, kalkstein og/eller kalsiumkarbonat med en renhet på minst 90 %,
 - høyere enn 15,75 vektprosent for blandinger av ammoniumnitrat og ammoniumsulfat,
 - høyere enn 28⁽⁴⁾ vektprosent for blandinger av enkel ammoniumnitratbasert gjødsel med dolomitt, kalkstein og/eller kalsiumkarbonat med en renhet på minst 90 %.
15. Ammoniumnitrat (350/2 500): teknisk kvalitet
- Dette gjelder ammoniumnitrat og blandinger av ammoniumnitrat der innholdet av nitrogen som følge av ammoniumnitrat er
- mellom 24,5 og 28 vektprosent, og der innholdet av brennbare stoffer ikke overstiger 0,4 %,
 - over 28 vektprosent, og der innholdet av brennbare stoffer ikke overstiger 0,2 %.
- Det gjelder også vannholdige ammoniumnitratløsninger der konsentrasjonen av ammoniumnitrat utgjør mer enn 80 vektprosent.
16. Ammoniumnitrat (10/50): materiale som ikke oppfyller spesifikasjonene, og gjødsel som ikke oppfyller kravene i detonasjonstesten
- Dette gjelder
- materiale som er kassert under produksjonsprosessen, samt ammoniumnitrat og blandinger av ammoniumnitrat, enkel ammoniumnitratbasert gjødsel og ammoniumnitratbasert blandet/sammensatt gjødsel som det vises til i note 14 og 15, som returneres eller er blitt returnert fra sluttbrukeren til en produsent, et anlegg for midlertidig lagring eller bearbeiding for å omarbeides, resirkuleres eller behandles for sikker bruk, ettersom de ikke lenger oppfyller kravene i note 14 og 15,
 - gjødsel nevnt i note 13 første strekpunkt og note 14 til dette vedlegg som ikke oppfyller kravene i vedlegg III-2 til forordning (EF) nr. 2003/2003.
17. Kaliumnitrat (5 000/10 000):
- Dette gjelder sammensatt kaliumnitratbasert gjødsel (i pellets- eller granulatform) som har de samme farlige egenskaper som rent kaliumnitrat.

⁽¹⁾ 15,75 vektprosent nitrogen som følge av ammoniumnitrat tilsvarer 45 % ammoniumnitrat.

⁽²⁾ 24,5 vektprosent nitrogen som følge av ammoniumnitrat tilsvarer 70 % ammoniumnitrat.

⁽³⁾ EUT L 304 av 21.11.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ 28 vektprosent nitrogen som følge av ammoniumnitrat tilsvarer 80 % ammoniumnitrat.

18. Kaliumnitrat (1 250/5 000):

Dette gjelder sammensatt kaliumnitratbasert gjødsel (i krystallform) som har de samme farlige egenskaper som rent kaliumnitrat.

19. Oppgradert biogass

Med henblikk på gjennomføringen av dette direktiv kan oppgradert biogass klassifiseres under post 18 i vedlegg I del 2 dersom den er bearbeidet i samsvar med gjeldende standarder for renset og oppgradert biogass som sikrer en kvalitet som er likeverdig med kvaliteten på naturgass, herunder når det gjelder metaninnhold, og dersom den inneholder maksimalt 1 % oksygen.

20. Polyklordibenzofuraner og polyklordibenzodioksiner

Mengdene av polyklordibenzofuraner og polyklordibenzodioksiner beregnes ved hjelp av følgende vektforhold:

WHO 2005 TEF			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = hekso, Hp = hepta, O = okta)

Referanse: Van den Berg et al: The 2005 World Health Organisation Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds

21. Dersom dette farlige stoffet faller inn under kategori P5a Brannfarlige væsker eller P5b Brannfarlige væsker, får de laveste mengdegrensene anvendelse for dette direktivs formål.

VEDLEGG II

Minstekrav til data og opplysninger som skal tas i betraktning i sikkerhetsrapporten omhandlet i artikkel 10

1. Opplysninger om virksomhetens styringssystem og organisering med sikte på forebygging av storulykker

Disse opplysningene skal inneholde punktene angitt i vedlegg III.

2. Redegjørelse for virksomhetens miljø

- a) Beskrivelse av virksomhetens beliggenhet og omgivelser, herunder geografisk beliggenhet, de meteorologiske, geologiske og hydrografiske data og eventuelt virksomhetens forhistorie.
- b) Identifikasjon av anlegg og andre aktiviteter i virksomheten som kan medføre fare for storulykker.
- c) På grunnlag av tilgjengelige opplysninger, identifikasjon av nabovirksomheter samt anlegg som faller utenfor dette direktivs virkeområde, og områder og utviklingstrekk som kan forårsake, øke risikoen for eller forverre følgene av en storulykke og dominoeffekter.
- d) Beskrivelse av de områder som antas å kunne bli berørt av en storulykke.

3. Beskrivelse av anlegget

- a) Beskrivelse av de viktigste aktiviteter og produksjonsformer i de delene av virksomheten som er viktige sett fra et sikkerhetssynspunkt, av kilder til risikoer for storulykker samt av de forhold som en slik ulykke ville kunne oppstå under, fulgt av en beskrivelse av de foreslåtte forebyggende tiltak.
- b) Beskrivelse av prosessene, særlig driftsmetodene, idet det tas hensyn til eventuelle opplysninger om beste praksis.
- c) Beskrivelse av de farlige stoffene:
 - i) liste over de farlige stoffene sammen med:
 - identifikasjon av de farlige stoffene: kjemisk betegnelse, CAS-nummer, betegnelse i IUCPA-nomenklaturen,
 - den største mengde av det stoff eller de stoffer som forekommer eller kan forekomme,
 - ii) fysiske, kjemiske og toksikologiske egenskaper samt angivelse av så vel umiddelbare som senere virkninger for menneskers helse og miljøet,
 - iii) fysisk eller kjemisk atferd ved normale bruksforhold eller forutsigbare ulykkesforhold.

4. Identifikasjon og analyse av ulykkesrisikoer og forebyggingstiltak

- a) Detaljert beskrivelse av mulige scenarier ved storulykker og sannsynligheten for at de kan oppstå, eller hvilke forhold de oppstår under, herunder en oversikt over de hendelser som kan bidra til å utløse slike scenarier, enten årsakene finnes i eller utenfor anlegget, særlig:
 - i) driftsmessige årsaker,
 - ii) eksterne årsaker, for eksempel knyttet til dominoeffekter, driftsteder som faller utenfor dette direktivs virkeområde, og områder og utviklingstrekk som kan forårsake, øke risikoen for eller forverre virkningene av en storulykke,
 - iii) naturlige årsaker, for eksempel jordskjelv eller oversvømmelse,
- b) En vurdering av hvor omfattende og alvorlige følgene av de identifiserte storulykkene kunne bli, herunder kart, bilder eller, der det er aktuelt, tilsvarende beskrivelser som viser områdene som sannsynligvis kan bli berørt av slike ulykker som inntreffer i virksomheten.

- c) En gransking av tidligere ulykker og hendelser med de samme stoffene og prosessene, vurdering av hvilken lærdom som er tatt av disse, og uttrykkelig henvisning til konkrete tiltak truffet for å hindre slike ulykker.
 - d) Beskrivelse av tekniske parametere og utstyr installert i anlegget med henblikk på sikkerheten.
5. Verne- og nødtiltak med henblikk på å begrense følgene av en storulykke.
- a) Beskrivelse av utstyret som er plassert i anlegget for å begrense følgene av storulykker for menneskers helse og miljøet, for eksempel systemer for å oppdage og beskytte mot ulykker og teknisk utstyr for å begrense omfanget av utilsiktede utslipp, herunder vannsprøyting, dampskjermner, nøddoppsamlingsanlegg, utkoplingsventiler, undertrykkingssystemer, oppsamling av slokkevann.
 - b) Organisering av varsling og gjennomføring av nødtiltak.
 - c) Beskrivelse av interne og eksterne ressurser som kan mobiliseres.
 - d) Beskrivelse av tekniske og ikke-tekniske tiltak som er relevante for å begrense følgene av en storulykke.
-

VEDLEGG III

Opplysningene omhandlet i artikkel 8 nr. 5 og artikkel 10 om virksomhetens styringssystem og organisering med henblikk på forebygging av storulykker

Ved gjennomføring av den driftsansvarliges sikkerhetsstyringssystem skal det tas hensyn til følgende elementer:

- a) Sikkerhetsstyringssystemet skal stå i forhold til farene, driftsorganisasjonens kompleksitet og virksomhetens aktiviteter og være basert på en vurdering av risikoene. Det skal omfatte de deler av det generelle styringssystemet som omfatter organisasjonsstruktur, ansvarsforhold, praksis, prosedyrer, prosesser og ressurser for å fastsette og gjennomføre planen for forebygging av storulykker (MAPP).
- b) Sikkerhetsstyringssystemet skal omfatte følgende punkter:
 - i) Organisasjon og personale – oppgaver og ansvarsområder for personalet som skal forebygge storulykker på alle nivåer i organisasjonen, samt tiltak for å øke bevisstheten om behovet for løpende forbedringer. Identifikasjon av dette personalets opplæringsbehov og gjennomføring av den nødvendige opplæring. Involvering av arbeidstakere og underleverandører som arbeider i virksomheten, og som er viktige sett fra et sikkerhetssynspunkt.
 - ii) Identifikasjon og vurdering av større farer – vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for systematisk identifikasjon av større farer som kan oppstå ved normal eller unormal drift, herunder underleverandørers aktivitet der dette er aktuelt, samt vurdering av deres sannsynlighet og alvorlighetsgrad.
 - iii) Driftskontroll – vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter og instruksjoner for sikker drift, herunder vedlikehold, av anlegg, prosesser og utstyr samt alarmhåndtering og midlertidig driftsstans. Det skal tas hensyn til tilgjengelige opplysninger om beste praksis for overvåking og kontroll med henblikk på å redusere systemsvikt, styring og kontroll av risiko forbundet med økende alder på utstyret i virksomheten og korrosjon, kartlegging av virksomhetens utstyr, strategi og metode for overvåking og kontroll av utstyrets tilstand; egnede oppfølgingsiltak og eventuelle nødvendige mottiltak.
 - iv) Styring av endringer – vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for planlegging av endringer av eksisterende anlegg eller utforming av nye anlegg, prosesser eller lagringssteder.
 - v) Beredskapsplanlegging – vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for identifikasjon av forutsigbare nødsituasjoner gjennom systematisk analyse samt utarbeiding, prøving og revisjon av beredskapsplaner for å kunne takle slike nødsituasjoner, og særlig opplæring av berørt personale. Slik opplæring skal gis til alt personale som arbeider i virksomheten, også aktuelt personale fra underleverandører.
 - vi) Overvåking av funksjonsevne – vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for løpende vurdering av samsvar med målsettingene angitt i den driftsansvarliges plan for forebygging av storulykker og sikkerhetsstyringssystem, og innføring av ordninger for undersøkelse og korrigerende tiltak ved manglende samsvar. Framgangsmåtene skal omfatte den driftsansvarliges ordning for rapportering av storulykker eller «nestenulykker», særlig dersom det gjelder sviktende vernetiltak, samt undersøkelse og oppfølging av slike tiltak på grunnlag av oppnådde erfaringer. Framgangsmåtene kan også omfatte prestasjonsindikatorer, for eksempel indikatorer for sikkerhetsprestasjon (SPI), og/eller andre relevante indikatorer.
 - vii) Kontroll og analyse – vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for regelmessig systematisk vurdering av planen for forebygging av storulykker og sikkerhetsstyringssystemets effektivitet og egnethet; ledelsens dokumenterte analyse og ajourføring av resultatene av planen og sikkerhetsstyringssystemet samt vurdering og innføring av nødvendige endringer som analysen og gjennomgåelsen tilsier.

VEDLEGG IV

Data og opplysninger som skal tas med i beredskapsplanene omhandlet i artikkel 12

1. Interne beredskapsplaner

- a) Navn eller stillingsbetegnelse på de personer som har fullmakt til å iverksette hastetiltak, samt på den person som har ansvaret for og samordner den ulykkesbegrensende innsatsen ved virksomheten.
- b) Navn eller stillingsbetegnelse på personen som har ansvaret for forbindelsen med myndigheten med ansvaret for den eksterne beredskapsplanen.
- c) Forutsigbare situasjoner eller hendelser som vil kunne være utslagsgivende for en storulykke: en beskrivelse av de tiltak som skal treffes for å få kontroll over de aktuelle situasjoner eller hendelser og begrense følgene av dem, herunder en beskrivelse av sikkerhetsutstyr og tilgjengelige ressurser.
- d) Tiltak til begrenning av farene for personer som befinner seg på området, herunder hvordan varsling gis, og angivelse av hvordan personer skal forholde seg i tilfelle varsling.
- e) Ordninger for rask melding til myndigheten med ansvar for å igangsette den eksterne beredskapsplanen, angivelse av hvilke opplysninger som bør tas med i en første melding, og ordninger for formidling av mer detaljerte opplysninger etter hvert som de foreligger.
- f) Der det er nødvendig, ordninger for opplæring av personalet i de oppgaver de forventes å utføre, samt en eventuell samordning av denne opplæringen med eksterne redningstjenester.
- g) Tiltak til støtte for ekstern ulykkesbegrensning.

2. Eksterne beredskapsplaner

- a) Navn eller stillingsbetegnelse på de personer som har fullmakt til å iverksette hastetiltak, samt på de personer som har fullmakt til å ta ansvar for og samordne den ulykkesbegrensende innsatsen utenfor virksomheten.
 - b) Tiltak for tidlig mottak av varsling om hendelser samt rutiner for utløsning av alarm og anrop om hjelp.
 - c) Tiltak for samordning av de ressurser som er nødvendige for å gjennomføre den eksterne beredskapsplanen.
 - d) Tiltak til støtte for intern ulykkesbegrensning.
 - e) Tiltak for ekstern ulykkesbegrensning, herunder reaksjoner ved storulykker som fastsatt i sikkerhetsrapporten og under hensyn til mulige dominoeffekter, deriblant slike som påvirker miljøet.
 - f) Tiltak for å gi offentligheten og eventuelle nabovirksomheter eller anlegg som faller utenfor dette direktivs virkeområde i henhold til artikkel 9, særskilte opplysninger om ulykken og hvordan man bør forholde seg.
 - g) Tiltak for formidling av opplysninger til andre medlemsstaters beredskapstjenester i tilfelle av en storulykke med mulige virkninger over landegrensene.
-

VEDLEGG V

Opplysninger som skal meddeles offentligheten i henhold til artikkel 14 nr. 1 og nr. 2 bokstav a)

DEL 1

For alle virksomheter omfattet av dette direktiv:

1. Den driftsansvarliges navn eller firma samt den berørte virksomhetens fulle adresse.
2. Bekreftelse av at virksomheten er omfattet av regler og/eller forskrifter som gjennomfører dette direktiv, og at meldingen nevnt i artikkel 7 nr. 1 og sikkerhetsrapporten nevnt i artikkel 10 nr. 1 er framlagt for vedkommende myndighet.
3. En enkel redegjørelse for de aktiviteter som finner sted i virksomheten.
4. De vanlige navn på, eller for de farlige stoffene omfattet av del 1 i vedlegg I, fellesnavnene eller fareklassifiseringen for de aktuelle farlige stoffer som forekommer i virksomheten og vil kunne føre til en storulykke, med enkelt forståelig angivelse av deres viktigste farlige egenskaper.
5. Generelle opplysninger om hvordan den berørte offentlighet om nødvendig vil bli varslet, tilstrekkelige opplysninger om hvordan man bør forholde seg ved en storulykke, eller opplysninger om hvor man kan få tilgang til slike opplysninger elektronisk.
6. Dato for siste besøk på stedet i henhold til artikkel 20 nr. 4 eller henvisning til hvor slike opplysninger er tilgjengelig elektronisk; opplysninger om hvor mer detaljerte opplysninger om tilsyn og den tilknyttede tilsynsplanen kan fås etter anmodning, med forbehold for kravene i artikkel 22.
7. Nærmere angivelse av hvor ytterligere opplysninger kan innhentes, med forbehold for kravene i artikkel 22.

DEL 2

For virksomheter på høyere nivå, i tillegg til opplysningene nevnt i del 1 av dette vedlegg:

1. Generelle opplysninger om arten fare for storulykker, herunder deres mulige virkninger for menneskers helse og miljøet, og et sammendrag av de viktigste typene scenarioer ved storulykker og hvilke tiltak som treffes for å håndtere dem.
2. Bekreftelse av at den driftsansvarlige har plikt til å treffe egnede tiltak på virksomhetens område, herunder stå i kontakt med redningstjenester, med sikte på å håndtere storulykker og begrense virkningene av dem mest mulig.
3. Hensiktsmessige opplysninger fra den eksterne beredskapsplanen som er utarbeidet for å håndtere enhver virkning som en ulykke kan ha utenfor anleggsstedet. Opplysningene bør i denne forbindelse omfatte en oppfordring til å etterkomme alle instruksjoner og henstillinger fra redningstjenestene i tilfelle av en ulykke.
4. Der det er aktuelt, angivelse av om virksomheten ligger nær territoriet til en annen medlemsstat, slik at det er risiko for en storulykke med virkninger over landegrensene i henhold til Konvensjonen til De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa om virkninger over landegrensene av industriulykker.

VEDLEGG VI

Kriterier for melding til Kommissjonen om en storulykke, som fastsatt i artikkel 18 nr. 1

- I. Kommissjonen skal underrettes om enhver storulykke som omfattes av nr. 1, eller som har minst en av følgene beskrevet i nr. 2, 3, 4 og 5.
1. Involverte farlige stoffer

Enhver brann eller eksplosjon eller ethvert utilsiktet utslipp av farlige stoffer i en mengde som tilsvarer minst 5 % av mengdegrensen oppført i kolonne 3 i del 1 eller i kolonne 3 i del 2 av vedlegg I.
 2. Skader på personer og eiendom
 - a) et dødsfall,
 - b) seks skadede personer innenfor virksomheten med sykehusopphold på minst 24 timer,
 - c) én skadet person utenfor virksomheten med sykehusopphold på minst 24 timer,
 - d) bolig(er) utenfor virksomheten som er skadet og ubeboelig(e) som følge av ulykken,
 - e) evakuering av eller portforbud for personer i mer enn to timer (personer x timer): verdi minst 500,
 - f) avbrudd i forsyningen av drikkevann, elektrisitet, gass eller i telefonforbindelsen i mer enn to timer (personer x timer): verdi minst 1 000.
 3. Umiddelbare miljøskader
 - a) Permanente eller langvarige skader på habitater på landjorden
 - i) minst 0,5 hektar av et habitat som er viktig ut fra et miljø- eller bevaringssynspunkt, og som er vernet i henhold til lovgivning,
 - ii) minst 10 hektar av et mer utstrakt habitat, herunder landbruksområder.
 - b) betydelige eller langvarige skader på habitater i ferskvann eller hav
 - i) minst 10 km av en elv, kanal eller bekk,
 - ii) minst 1 hektar av en innsjø eller et vann,
 - iii) minst 2 hektar av et delta,
 - iv) minst 2 hektar av en kystsone eller åpent hav.
 - c) Betydelige skader på vannførende sjikt eller grunnvann

Minst 1 hektar
 4. Materielle skader
 - a) materielle skader innen virksomheten: minst 2 millioner euro,
 - b) materielle skader utenfor virksomheten: minst 500 000 euro.
 5. Skader over landegrensene

Enhver storulykke i direkte tilknytning til et farlig stoff som er opphav til virkninger utenfor den aktuelle medlemsstats territorium.
- II. Ulykker og «nestenulykker» som medlemsstatene anser for å være av særskilt teknisk interesse med henblikk på forebygging av storulykker og begrenning av deres følger, og som ikke oppfyller de mengdemessige kriteriene ovenfor, bør meddeles Kommissjonen.
-

VEDLEGG VII

SAMMENLIGNINGSTABELL

Direktiv 96/82/EF	Dette direktiv
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2 nr. 1 første ledd	Artikkel 2 nr. 1 og artikkel 3 nr. 2 og 3
Artikkel 2 nr. 1 annet ledd	Artikkel 3 nr. 12
Artikkel 2 nr. 2	—
Artikkel 3 nr. 1	Artikkel 3 nr. 1
Artikkel 3 nr. 2	Artikkel 3 nr. 8
Artikkel 3 nr. 3	Artikkel 3 nr. 9
Artikkel 3 nr. 4	Artikkel 3 nr. 10
Artikkel 3 nr. 5	Artikkel 3 nr. 13
Artikkel 3 nr. 6	Artikkel 3 nr. 14
Artikkel 3 nr. 7	Artikkel 3 nr. 15
Artikkel 3 nr. 8	Artikkel 3 nr. 16
—	Artikkel 3 nr. 2–7, 11, 12 og 17–19
Artikkel 4	Artikkel 2 nr. 2 første ledd bokstav a)–f) og h)
—	Artikkel 2 nr. 2 første ledd bokstav g) og artikkel 2 nr. 2 annet ledd
—	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikkel 6 nr. 1	Artikkel 7 nr. 2
Artikkel 6 nr. 2 bokstav a)–g)	Artikkel 7 nr. 1 bokstav a)–g)
Artikkel 6 nr. 3	Artikkel 7 nr. 3
Artikkel 6 nr. 4	Artikkel 7 nr. 4 bokstav a)–c)
—	Artikkel 7 nr. 4 bokstav d)
Artikkel 7 nr. 1	Artikkel 8 nr. 1
—	Artikkel 8 nr. 2 bokstav a) og b)
Artikkel 7 nr. 1a	Artikkel 8 nr. 2 bokstav a)
Artikkel 7 nr. 2	Artikkel 8 nr. 5
Artikkel 7 nr. 3	—
—	Artikkel 8 nr. 3
—	Artikkel 8 nr. 4
—	Artikkel 8 nr. 5
Artikkel 8 nr. 1 og 2	Artikkel 9 nr. 1 og 2

Direktiv 96/82/EF	Dette direktiv
—	Artikkel 9 nr. 2
Artikkel 9 nr. 1	Artikkel 10 nr. 1
Artikkel 9 nr. 2 første ledd	Artikkel 10 nr. 2
Artikkel 9 nr. 2 annet ledd	—
Artikkel 9 nr. 3	Artikkel 10 nr. 3
Artikkel 9 nr. 4	Artikkel 10 nr. 6
Artikkel 9 nr. 5	Artikkel 10 nr. 5
Artikkel 9 nr. 6	—
—	Artikkel 10 nr. 4
Artikkel 10	Artikkel 11
Artikkel 11 nr. 1 bokstav a) og b)	Artikkel 12 nr. 1 bokstav a) og b) og artikkel 12 nr. 2
Artikkel 11 nr. 1 bokstav c)	Artikkel 12 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 11 nr. 2	Artikkel 12 nr. 3
Artikkel 11 nr. 3	Artikkel 12 nr. 4 og 5
Artikkel 11 nr. 4	Artikkel 12 nr. 6 første ledd
Artikkel 11 nr. 4a	Artikkel 12 nr. 6 annet ledd
Artikkel 11 nr. 5	Artikkel 12 nr. 7
Artikkel 11 nr. 6	Artikkel 12 nr. 8
Artikkel 12 nr. 1 første ledd	Artikkel 13 nr. 1
Artikkel 12 nr. 1 annet ledd	Artikkel 13 nr. 2
Artikkel 12 nr. 1a	—
Artikkel 12 nr. 2	Artikkel 13 nr. 3
—	Artikkel 13 nr. 4
Artikkel 13 nr. 1 første ledd	Artikkel 14 nr. 2 første ledd bokstav a) og annet ledd annet punktum
Artikkel 13 nr. 1 annet ledd første og tredje punktum	Artikkel 14 nr. 2 annet ledd siste punktum
Artikkel 13 nr. 1 annet ledd annet punktum	Artikkel 14 nr. 1
Artikkel 13 nr. 1 tredje ledd	Artikkel 14 nr. 2 annet ledd første punktum
—	Artikkel 14 nr. 1 annet punktum
Artikkel 13 nr. 2	Artikkel 14 nr. 3
Artikkel 13 nr. 3	Artikkel 14 nr. 4
Artikkel 13 nr. 4 første punktum	Artikkel 14 nr. 2 bokstav b)
Artikkel 13 nr. 4 annet og tredje punktum	Artikkel 22 nr. 3 første og annet ledd
Artikkel 13 nr. 5	Artikkel 15 nr. 1
Artikkel 13 nr. 6	Artikkel 14 nr. 2 bokstav c)

Direktiv 96/82/EF	Dette direktiv
—	Artikkel 15 nr. 2–7
Artikkel 14 nr. 1	Artikkel 16
Artikkel 14 nr. 2	Artikkel 17
Artikkel 15 nr. 1 bokstav a)-d)	Artikkel 18 nr. 1 bokstav a)-d) og nr. 2 første ledd
Artikkel 15 nr. 2 første ledd	Artikkel 18 nr. 1 bokstav e) og nr. 3
Artikkel 15 nr. 2 annet ledd	Artikkel 18 nr. 2 annet ledd
Artikkel 15 nr. 3	Artikkel 18 nr. 4
Artikkel 16	Artikkel 6 nr. 1
—	Artikkel 6 nr. 2 og 3
Artikkel 17	Artikkel 19
Artikkel 18 nr. 1	Artikkel 20 nr. 1 og 2
Artikkel 18 nr. 2 bokstav a)	Artikkel 20 nr. 4
Artikkel 18 nr. 2 bokstav b og c)	Artikkel 20 nr. 7
Artikkel 18 nr. 3	Artikkel 20 nr. 11
—	Artikkel 20 nr. 3, 5, 6, 8, 9 og 10
Artikkel 19 nr. 1	Artikkel 21 nr. 1
Artikkel 19 nr. 1a første ledd	Artikkel 21 nr. 3 første ledd
Artikkel 19 nr. 1a annet ledd	Artikkel 21 nr. 3 annet ledd
Artikkel 19 nr. 2 første ledd	Artikkel 21 nr. 4
Artikkel 19 nr. 2 annet ledd	Artikkel 21 nr. 6
Artikkel 19 nr. 3	Artikkel 21 nr. 7
—	Artikkel 21 nr. 5
Artikkel 19 nr. 4	Artikkel 21 nr. 2
Artikkel 20 nr. 1 første ledd	Artikkel 22 nr. 1
Artikkel 20 nr. 1 annet ledd	Artikkel 22 nr. 2
Artikkel 20 nr. 2	—
—	Artikkel 23
—	Artikkel 24
Artikkel 21 nr. 1	Artikkel 25
Artikkel 21 nr. 2	Artikkel 21 nr. 5
Artikkel 22	Artikkel 27
Artikkel 23	Artikkel 32
Artikkel 24	Artikkel 31
Artikkel 25	Artikkel 33

Direktiv 96/82/EF	Dette direktiv
Artikkel 26	Artikkel 34
—	Artikkel 26 og 28–30
—	Vedlegg I, innledende avsnitt
Vedlegg I, innledningen, nr. 1–5	Vedlegg I, noter til vedlegg I, note 1–3
Vedlegg I, innledningen, nr. 6–7	—
Vedlegg I del 1	Vedlegg I del 2
Vedlegg I del 1, noter til del 1, note 1–6	Vedlegg I, noter til vedlegg I, note 13–18
Vedlegg I del 1, noter til del 1, note 7	Vedlegg I, noter til vedlegg I, note 20
—	Vedlegg I, noter til vedlegg I, note 7
Vedlegg I del 2	Vedlegg I del 1
Vedlegg I del 2, noter til del 2, note 1	Vedlegg I, noter til vedlegg I, note 1, 5 og 6
Vedlegg I del 2, noter til del 2, note 2	Vedlegg I, noter til vedlegg I, note 8–10
Vedlegg I del 2, noter til del 2, note 3	Vedlegg I, noter til vedlegg I, note 11.1, 11.2 og 12
Vedlegg I del 2, noter til del 2, note 4	Vedlegg I, noter til vedlegg I, note 4
Vedlegg II del I–III	Vedlegg II nr. 1–3
Vedlegg II del IV bokstav A	Vedlegg II nr. 4 bokstav a)
—	Vedlegg II nr. 4 bokstav a) romertall i–iii)
Vedlegg II del IV bokstav B	Vedlegg II nr. 4 bokstav b)
—	Vedlegg II nr. 4 bokstav c)
Vedlegg II del IV bokstav C	Vedlegg II nr. 4 bokstav d)
Vedlegg II del V bokstav A–C	Vedlegg II nr. 5 bokstav a)–c)
Vedlegg II del V bokstav D	—
—	Vedlegg II nr. 5 bokstav d)
Vedlegg III, innledende avsnitt og nr. a) og b)	Vedlegg III, innledende avsnitt og nr. a) Artikkel 8 nr. 1 og 5
Vedlegg III bokstav c) romertall i)–iv)	Vedlegg III bokstav b) romertall i)–iv)
Vedlegg III bokstav c) romertall v)–vii)	Vedlegg III bokstav b) romertall v)–vii)
Vedlegg IV	Vedlegg IV
Vedlegg V nr. 1	Vedlegg V del 1 nr. 1
Vedlegg V nr. 2	—
Vedlegg V nr. 3–5	Vedlegg V del 1 nr. 2–4
Vedlegg V nr. 6	Vedlegg V del 2 nr. 1
Vedlegg V nr. 7 og 8	Vedlegg V del 1 nr. 5
—	Vedlegg V del 1 nr. 6
Vedlegg V nr. 9 og 10	Vedlegg V del 2 nr. 2 og 3

Direktiv 96/82/EF	Dette direktiv
Vedlegg V nr. 11	Vedlegg V del 1 nr. 7
—	Vedlegg V del 2 nr. 4
Vedlegg VI I	Vedlegg VI del I
Vedlegg VI II	Vedlegg VI del II
—	Vedlegg VII